Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XII, Seria II-a, Nr. 2179 | 4 PAGINI — 20 BANI | Sîmbătă 5 mai 1956

ZIARUL NOSTRU

ÎN FIECARE ZI, mii și mii de tineri și tinere, pionieri și școlari așteaptă cu nerăbdare sosirea ziarelor și publicațiilor. Ei deschid cu interes numărul proaspăt al ziarului sau revistei. Citirea presei și a publicațiilor devine tot mai mult o necesitate spirituală a tineretului. Iată de ce, alături de poporul nostru muncitor, tinerii din țara noastră sărbătoresc astăzi ziua presei comuniste, ziua aniversării apariției primului număr al ziarului „Pravda" (5 mai 1912).

Presa comunistă în frunte cu „Pravda" leninistă și-a cîștigat de-a lungul anilor dragostea și prețuirea întregii omeniri progresiste. In contrast cu presa venală, mincinoasă a trusturilor care ajută exploatatorilor să mențină oamenii muncii în robia și întunericul exploatării, presa comunistă, presă liberă, slujește adevărul, slujește interesele celor ce muncesc.

Țelurile nobile ale fericirii poporului muncitor le-a slujit și le slujește și presa comunistă din țara noastră. Istoria presei noastre comuniste se contopește cu istoria luptei eroice a Partidului Comunist din Romînia pentru libertatea și bunăstarea oamenilor muncii. In anii de grea asuprire ai regimului burghezo-moșieresc, în condiții de cruntă teroare și ilegalitate, presa comunistă în frunte cu „Scînteia" a chemat și a mobilizat pe cei ce muncesc la lupta pentru sfărîmarea jugului exploatatorilor. In anii de după eliberarea patriei, presa noastră comunistă — arma cea mai ascuțită și mai puternică a partidului — a mobilizat și mobilizează masele populare la măreața operă de făurire a socialismului și de întărire a păcii.

In rîndurile presei comuniste din țara noastră a militat și militează activ presa pentru tineret. Continuînd tradițiile presei comuniste ilegale de tineret, cele 8 ziare și reviste pentru tineret și copii care apar actualmente în țara noastră („Scînteia tineretului", „Tînărul leninist", „Scînteia pionierului", „Pionir", „Instructorul de pioneri", „Cravata Roșie", „Luminița", „Știință și tehnică") ajută activ Uniunea Tineretului Muncitor în îndeplinirea sarcinii trasate de partid: educarea comunistă a tinerei generații, formarea unor tineri înaintați, mobilizarea tineretului la opera de făurire a socialismului.

La actuala sărbătorire a zilei presei comuniste, colectivul nostru redacțional, împreună cu numeroșii noștri corespondenți voluntari din toate colțurile țării, se prezintă cu numeroase realizări. Din zi în zi „Scînteia tineretului" devine un prieten tot mai apropiat, un sfătuitor mereu mai prețuit al tinerilor. A crescut aportul ziarului nostru la educarea comunistă a tineretului, la mobilizarea tinerilor în înfăptuirea politicii partidului. In paginile ziarului au fost publicate multe articole, reportaje, corespondențe interesante privind activitatea tineretului în industrie, agricultură, școli și facultăți. In ziar s-a făcut auzit tot mai puternic glasul tinerilor; au apărut multe scrisori ale corespondenților voluntari. Ziarul a știut să ridice o seamă de probleme importante care-i frămîntă pe tineri și a luat adesea poziție critică în fața lipsurilor existente în unele sectoare ale muncii și vieții tineretului. El s-a străduit să informeze mai rapid, mai operativ cititorii în tot ceea ce apare nou în viața patriei sau în viața internațională. „Scînteia tineretului" devine mereu mai plăcută la înfățișare, mai vioaie. Paginile literare, „paginile de duminică", cele de sport, de știință și tehnică au îmbogățit ziarul. Oglindind tot mai viu viața tineretului nostru, ajutîndu-l mereu mai bine în munca lui pe șantierele socialismului, „Scînteia tineretului" își atrage dragostea și încrederea tinerilor. Crește numărul cititorilor care se adresează ziarului, care scriu redacției despre cele mai diferite chestiuni. De la 1 ianuarie 1956 și pînă în prezent numărul scrisorilor primite la redacție a crescut aproape de 2 ori față de ultimele patru luni ale anului trecut.

Dar a folosit oare ziarul toate posibilitățile? Duce el oare munca educativă în gradul și la nivelul înalt care i se cere? Răspunde el oare în întregime cerințelor tineretului? La aceste întrebări sîntem nevoiți să răspundem că mai există rămîneri în urmă, că mai sînt multe de făcut.

Trebuie spus — înainte de toate — că pe viitor ziarul trebuie să explice tinerilor mai adînc politica partidului și guvernului, hotărîrile celui de al doilea Congres al P.M.R. ca și hotărîrile istorice ale Congresului XX al P.C.U.S. A găsi în ziar articole în care să se „stea de vorbă" cu el plastic și interesant despre politica partidului, despre transformările de pe arena internațională, despre economie și filozofie — iată ce așteaptă tinerii cititori și ziarul trebuie să le ofere aceasta.

Insuficient luptă ziarul nostru pentru sezisarea, sprijinirea și dezvoltarea noului, a inițiativelor minunate ce se nasc în rîndurile tinerilor. Despre asemenea inițiative se scrie nu o dată. Dar, uneori, observînd ceva nou, scriind despre aceasta, redacția consideră treaba făcută, nu urmărește dezvoltarea continuă a inițiativei și modul cum ea e însușită de tineri în diferite colțuri ale țării.

„Scînteia tineretului" acordă o mare atenție muncii în producție a tinerilor, a utemiștilor. Totuși deseori materialele cu această temă sînt telegrafice, plicticoase, dezvăluie superficial experiența fruntașilor. Cititorii așteaptă să se publice mai des articole, schițe, corespondențe detailate în care să se vorbească, pe larg, despre experiența în muncă a fruntașilor, despre lupta și victoriile lor, despre felul cum înving ei greutățile, despre viața lor bogată, despre trăsăturile lor morale.

Aici e locul să atingem o altă problemă. E vorba de faptul că ziarul nostru se ocupă încă prea puțin de chestiunile de morală. Tineretul nostru se interesează foarte mult de aceste chestiuni; el vrea să discute pe larg despre prietenie, dragoste, sinceritate, tărie de caracter. Aceste teme nu pot fi și nu trebuie să fie „sezoniere", cum e hocheiul iarna și fotbalul vara. Ele trebuie să treacă de la un număr la altul al ziarului. Mai multă preocupare să existe în paginile ziarului pentru problemele legate de condițiile de viață și de muncă ale tineretului, pentru asigurarea unei odihne civilizate și plăcute tineretului. In același timp, cititorii sînt îndreptățiți să ceară ziarului nostru să reflecteze cu mai multă tărie lupta împotriva a tot ce e nesănătos, putred în rîndurile tinerilor. Uneori, ziarul nostru nu manifestă destul curaj și destulă operativitate în criticarea diverselor lipsuri și fenomene negative. Unele din materialele critice care apar sînt palide, au ascuțișul tocit. Aceasta se întîmplă pentru că autorii lor nu studiază destul de adînc stările de lucruri, trag concluzii înjumătățite de pe urma unor fapte foarte grăitoare, nu se interesează profund de soarta oamenilor despre care scriu. Biciuind cu mai multă pasiune și mînie vechiul, rămășițele mentalității vechi în conștiința tinerilor: carierismul, birocratismul, lingușirea, calomnia, nepăsarea față de problemele colectivității, huliganismul, necinstea — ziarul nostru își va putea îndeplini cu adevărat rolul său de luptător neabătut pentru stîrpirea a tot ce e înapoiat, nesănătos, a tot ce împiedică mersul înainte spre socialism.

„Scînteia tineretului" poate să dea un mai mare ajutor organizațiilor utemiste prin reflectarea mai bună a vieții de organizație, prin mai temeinica popularizare a experienței pozitive în munca de U.T.M.

Eficacitatea materialelor, accesibilitatea lor depind într-o mare măsură de limbajul folosit. Totuși cititorul mai găsește în ziarul nostru multe materiale scrise șablon, într-un stil sec, sărăcăcios, materiale neatrăgătoare. Sînt încă slab folosite asemenea genuri plăcute cititorilor ca: schița, reportajul literar, foiletonul, pamfletul, poezia, colțurile de satiră și umor. Dacă într-un număr de ziar va exista o bogăție de teme interesante izvorîte din viața și preocupările tinerilor, dacă cititorul va găsi în fiecare număr un articol critic serios, o corespondență vie despre activitatea zilnică a unei organizații utemiste, o schiță despre un tînăr oțelar sau artist, un reportaj despre odihna tineretului, multe informații operative și variate de la fața locului, o poezie — desigur, ziarul va fi citit pînă la ultimul rînd și tinerii vor percepe tot ceea ce ziarul a vrut să le spună.

In munca pentru scoaterea unui ziar de tineret cît mai bun noi avem multe de învățat de la presa sovietică, din înalta ei combativitate și principialitate, din legătura ei strînsă cu viața. O experiență pozitivă pentru colectivul nostru redacțional există și în multe din ziarele de tineret din democratiile populare.

Îmbogățindu-și necontenit tematica, atacînd mai curajos, mai din plin problemele vieții și muncii tinerei generații, dezvoltîndu-și legătura cu masele de tineri, promovînd și sprijinind inițiativele acestora, „Scînteia tineretului" va putea contribui mai temeinic la mobilizarea tineretului sub steagul partidului în lupta pentru triumful celui de-al doilea cincinal, pentru făurirea socialismului în patria noastră scumpă.

Cu prilejul zilei presei comuniste colectivul redacțional al „Scînteii tineretului" își ia angajamentul în fața cititorilor — stăpînii ziarului — în fața întregului tineret, să lupte cu perseverență pentru înlăturarea rămînerilor în urmă și a lipsurilor, pentru îmbunătățirea ziarului, răspunzînd cu cinste cerințelor tinerei noastre generații, sarcinilor trasate de partid.

„Scînteia tineretului"

ADUNAREA FESTIVĂ consacrată Zilei presei comuniste

Vineri după amiază a avut loc la Casa prieteniei romîno-sovietice adunarea festivă consacrată „Zilei presei comuniste", organizată de Comitetul orășenesc București al P.M.R. și Uniunea Ziariștilor din R.P.R.

La adunare au participat redactori-șefi ai ziarelor centrale, ziariști, redactori ai gazetelor de uzină, corespondenți voluntari, studenți și profesori ai facultății de ziaristică.

Au asistat reprezentanți ai presei străine.

In prezidiul adunării au luat loc tovarășii: Sorin Toma, Vasile Dumitrescu, Șt. Cruceru, Melita Apostol, A. Duma, Nestor Ignat, E. D. Kiselev, corespondentul ziarului „Pravda" la București, V. Cîmpeanu, Bucur Brănișteanu, Emil Ștefan, A. Breitenhofer, E. Robotoș, Tatiana Bulan, H. Panaitescu, Al. Cornescu, Al. Bondoc, C. Antip, I. Farladanschi, N. Ghercu, responsabilul gazetei de perete a Complexului C.F.R. „Grivița Roșie", Rita Blum, corespondent voluntar.

Adunarea a fost deschisă de tov. Sorin Toma, redactor-șef al ziarului „Scînteia".

A luat cuvîntul tov. Nestor Ignat, redactor șef adjunct al ziarului „Scînteia", vicepreședinte al Uniunii Ziariștilor din R.P.R., care a vorbit despre însemnătatea „Zilei presei comuniste".

Referindu-se la uriașa forță a presei sovietice, vorbitorul a spus:

Cea mai mare revoluție în istoria presei este punerea ei în slujba clasei muncitoare, trecerea ei — pe a șasea parte a pămîntului — în stăpînirea celor ce muncesc.

Această revoluție este legată de numele lui Lenin, de crearea primului partid marxist-leninist, de întreaga perioadă care a pregătit și înfăptuit Revoluția din Octombrie și marea Uniune Sovietică.

Tocmai de aceea ziua apariției acum 44 de ani, a „Pravdei", primul ziar comunist de masă din Rusia, a devenit o zi de sărbătoare a presei comuniste și progresiste din întreaga lume, a tuturor celor ce iubesc cauza adevărului și a păcii, a libertății și democrației.

La baza întregii activități și a tuturor marilor succese ale „Pravdei" și ale presei sovietice stă concepția leninistă despre presă, ca o parte a cauzei generale a proletariatului, ca agitator, propagandist și organizator colectiv, ca instrument de educare și reeducare economică, politică și culturală a maselor, ca unul dintre cele mai sensibile și operative mijloace prin care partidul se leagă de mase, învață el însuși din tezaurul de experiență al poporului și conduce poporul la izbînda socialismului și comunismului.

Forța presei sovietice stă nu numai în numeroasele cadre de ziariști de profesie pe care le-a crescut — un nou tip de ziarist, devotat trup și suflet intereselor poporului, căutător pasionat al noului, forța presei sovietice stă, mai presus de orice, în faptul că în paginile ei își spun cuvîntul, fac schimb de experiență, în proporții impresionante, înșiși oamenii muncii: muncitori și academicieni, colhoznici și artiști.

(Continuare în pag. IV-a)

Mai sigur și mai ieftin

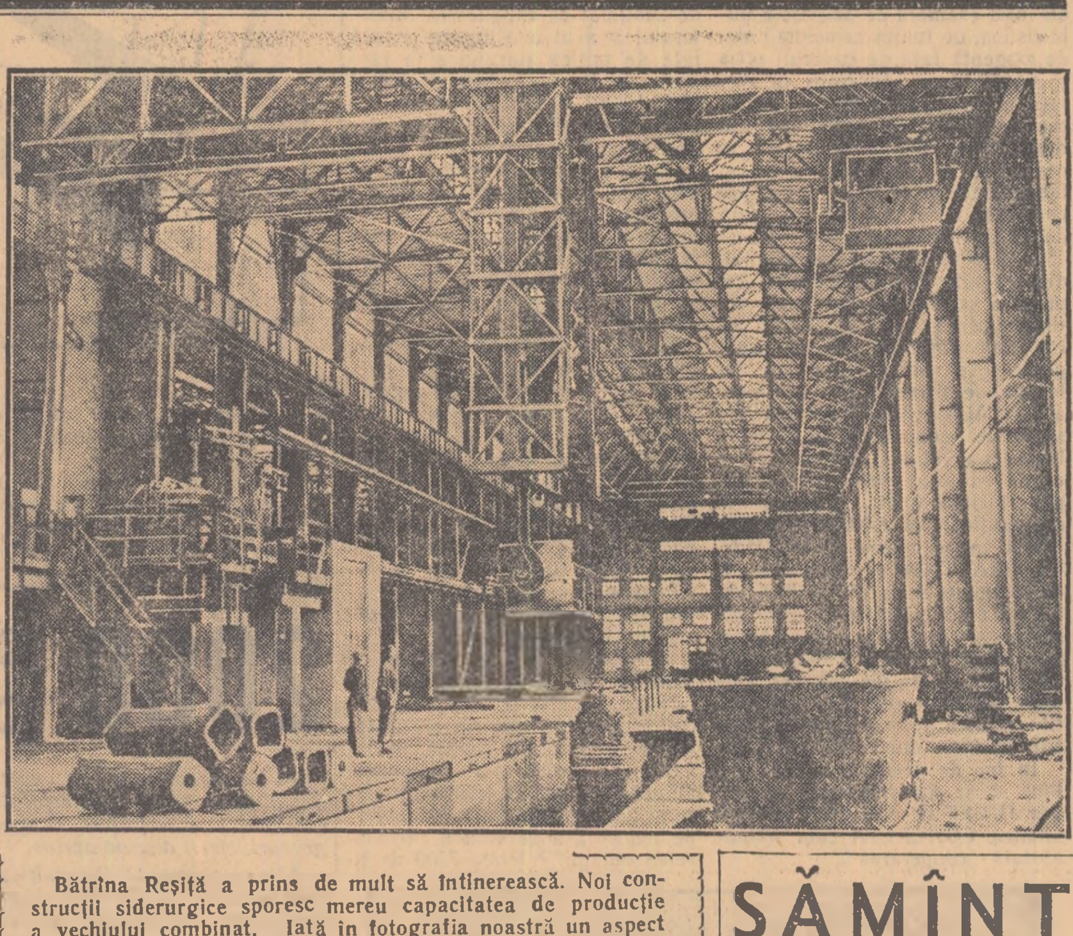
La mina Lupeni din bazinul carbonifer Valea Jiului se folosește un nou sistem de armare metalică a galeriilor care urmează să fie betonate.

Noul sistem de armare constă în susținerea galeriilor cu armături metalice formate din 4 segmenți.

Prin folosirea acestui sistem de armare se realizează economii însemnate de material lemnos și feros. După betonarea pereților galeriilor, atît armăturile din lemn cît și cele metalice sînt în întregime recuperate. Spre deosebire de actualele sisteme de armare a galeriilor care urmează să fie betonate, potrivit noului sistem, galeriile se sapă de la început cu un profil circular definitiv. In acest fel se elimină operația de lărgire ulterioară a profilelor ce urmează a fi betonate. Astfel, volumul săpăturilor în galeriile cu profil dublu se reduce cu 3 m.c. la 1 metru liniar, iar în galeriile cu profil simplu, cu 2 m.c.

Aplicînd pentru prima oară noul sistem de armare, brigada tînărului miner Ilie Guță care lucrează într-o galerie de coastă, execută în prezent 3 metri liniari înaintări pe zi, față de 1,50 metri cît realiza înainte.

Noul sistem de armare — inovație a inginerului Ion Kirr, este în curs de perfecționare.

Bătrîna Reșiță a prins de mult să întinerească. Noi construcții siderurgice sporesc mereu capacitatea de producție a vechiului combinat. Iată în fotografia noastră un aspect al noii turnătorii de fontă ce va intra curînd în funcțiune. Turnătoria este înzestrată cu utilaj și instalații moderne.
Foto: AGERPRES.

SĂ FOLOSIM DIN PLIN FIECARE ZI PRIELNICĂ PENTRU TERMINAREA ÎNSĂMÎNȚĂRILOR!

In ultima decadă a lunii aprilie ritmul însămînțărilor de primăvară a fost deosebit de intens în aproape toate regiunile țării. Printr-o bună organizare a muncii, prin antrenarea masivă a tuturor forțelor de lucru existente și folosirea din plin a zilelor bune viteza medie pe țară la însămînțări a fost depășită cu peste 50.000 ha. zilnic.

Însămînțările culturilor din epoca I și II se pot considera terminate în regiunile: Craiova, Stalin, Hunedoara, Constanța și aproape terminate în regiunile: Pitești, Oradea, Cluj și Baia Mare.

Eforturi mari au fost depuse pentru recuperarea timpului pierdut și în regiunile Bacău, Suceava și Galați, unde însămînțările au fost întîrziate din cauza condițiilor nefavorabile. In Regiunea Autonomă Maghiară umiditatea excesivă a împiedicat în mare măsură un ritm mai intens în executarea lucrărilor de primăvară.

Pentru a termina grabnic însămînțările, ținînd seama de faptul că în ultimele zile au fost ploi generale, este necesar să se organizeze munca în bune condiții pentru a se folosi din plin fiecare zi și oră prielnică de lucru. Îndeosebi regiunile București, Suceava și Regiunea Autonomă Maghiară trebuie să ia toate măsurile pentru ca însămînțările culturilor din epoca a II-a să fie terminate în cîteva zile.

(Agerpres)

Un băiat timid

Sînt mulți tineri cu care este de ajuns să schimbi cîteva cuvinte ca să-ți formezi o părere despre ei, despre pregătirea pe care o au, despre modul cum rezolvă sarcinile ce le sînt încredințate.

Un astfel de tînăr este și montorul Nicolae Birtaș de la Depoul de automotoare C.F.R. Arad.

Cu cîțiva ani în urmă, terminînd o școală profesională de ucenici, el a intrat montor la Depoul de automotoare Arad. Începutul a fost firește greu. Motorul era complicat, iar piesele multe îl făceau pe tînărul Birtaș să stea la îndoială. Timiditatea juca un rol hotărîtor în viața sa și de aceea majoritatea timpului nu vorbea cu nimeni, ci mai mult putea fi surprins cufundat în gînduri.

A fost repartizat însă în echipa lui Anton Stuparu, un încercat luptător pentru realizarea planului. De la el, tînărul Birtaș a învățat tainele meseriei de montor, necesitatea fiecărei piese în parte, a fiecărui șurub și a mai învățat ceva: să fie disciplinat și curajos în viață.

Intr-una din zilele anului 1954 l-am cunoscut pe destoinicul tînăr. La unul din bancurile de probă din depou, un tînăr negricios, înalt și cu ochi căprui, muncea de zor. Șeful de echipă privindu-l îi zise:

— Tovarășe Birtaș, e repaus, de ce nu te odihnești?

Tînărul strigat ridică privirea. In cele din urmă murmură:

Astăzi am planificat să mai învăț ceva.

— Și ce vrei să faci acum, Birtaș?

— Să studiez puțin pompa de injecție, iar la urmă să văd dacă mai știu s-o reglez.

— Bine, însă nu uita că tu ești în categoria a 4-a de salarizare, iar acesta este un lucru de categoria a 8-a și de obicei îl fac specialiștii. Dar, dacă vrei, te voi învăța.

A trecut timp de atunci... O zi... o lună... un an... Și iată că tînărul Birtaș a învățat meseria, ajungînd unul dintre cei mai pricepuți tineri montori din depou.

In urmă cu cîtva timp l-am văzut din nou pe panoul fruntașilor în producție. Am vrut însă să stau de vorbă cu el.

Cînd am plecat spre depou ziua începuse să se întovărășească cu noaptea. In înalt apăruseră stelele. In depoul luminat de becuri puternice, Nicolae Birtaș se ocupa de cei doi utemiști din echipă, Ioan Bar și Ioan Totoi. Timidul de ieri era acum șef de echipă.

L-am revăzut tot la bancul de probă, unde cu un an în urmă studia o pompă de injecție de automotor. Acum o repara chiar, iar alături, pe o stea mare roșie, era scris: „Fruntaș în producție".

L-am întrebat atunci despre munca turei, despre gîndurile lui de viitor.

— Vreau ca noi, acești trei utemiști, această tură fruntașă — mi-a spus el — să o transformăm într-o brigadă de tineret pentru reparații de bună calitate.

— Cu salariul cum stai, tovarășe Birtaș?

— A crescut. Sînt încadrat în categoria a 7-a de salarizare, aproape de grupa specialiștilor și cîștig lunar 900—1000 lei.

Iată ucenicul de ieri, șeful de echipă de azi, specialistul de mîine.

IOAN LUCA
montor la depoul de locomotive C.F.R.-Arad

Faptele sînt mai convingătoare

PITEȘTI (de la corespondentul nostru). — Martie 1956. După cum le este obiceiul și în duminica aceea țăranii muncitori din Gliganu de Sus, raionul Costești, s-au strîns la căminul cultural să mai schimbe cîteva vorbe. Printre ei erau și cîțiva utemiști, proaspăt căsătoriți, care au terminat nu de mult stagiul militar. Să vă facem cunoștință cu ei: Anghel I. Gheorghe, Dumitru Cristescu, Gheorghe B. Ștefan și Dumitru Orzeanu. Despre ce discutau?

— Ați auzit ultima noutate? — i-a întrebat Anghel pe ceilalți. Comunistul Ion Dorobanțu a făcut cerere pentru întovărășire. E primul din sat.

Din momentul acela, discuția a devenit mai însuflețită. Inițiativa comunistului trebuie sprijinită, dar nu numai cu vorbe... Faptele sînt mai convingătoare. „Să mergem să stăm de vorbă cu soțiile" — au hotărît cei patru utemiști.

Și au plecat spre casele lor. In drum s-au întîlnit cu alți doi utemiști — Anghel Ion și Dumitru T. Iancu. Le-au spus și lor ce au de gînd.

— Dacă voi vă lămuriți soțiile, noi o să ne lămurim părinții — a fost răspunsul acestora.

La inaugurare, întovărășirea „Drumul belșugului" număra 24 de familii. Printre primele, erau și familiile celor șase utemiști.

Cei care au hotărît să fie primii la crearea întovărășirii au fost primii și la muncă. In comună este bine cunoscut faptul că cei care au dat semnalul pentru începerea lucrărilor agricole de primăvară au fost utemiștii Constantin M. Dorobanțu, Dumitru Cristescu și Gheorghe D. Anghel. Cu contribuția utemiștilor, pe ogoarele noii întovărășiri lucrările de primăvară se desfășoară din plin.

SĂMÎNȚĂ NOUĂ

Însemnări

Niță Mihai pășește agale pe drumeagul ce leagă comuna Vînătorii Mari de Vînătorii Mici. N-are de ce se grăbi. Doar e zi de duminică și primăvara abia începe. Trage cu nesaț în piept aerul tare și privește cu recunoștință la sulițele de foc ale soarelui care săgetau fără milă covorul alb de zăpadă. Pe alocuri, unde stratul de zăpadă a fost mai subțire, din covorul întins au rămas doar petece răzlețe.

Niță privește atent la soare și știe că-i aproape de prînz.

Iată, se vede podul de peste Neajlov. De acolo satul este aproape. O să ajungă tocmai bine, la prînz. Are să mănînce, iar mai tîrziu va merge la horă. Acolo va întîlni pe cine știe el și vor juca împreună.

Tot gîndind astfel a ajuns la pod. S-a oprit și a privit cu luare aminte la apa tulbure care crescuse mult în ultimele două zile. Privind cu atenție la malul dinspre sat tresări speriat. Se îndreptă grăbit de-a lungul malului. Știa că o bună bucată de mal e mult mai jos și cînd crește apa Neajlovului acolo e întotdeauna pericol de inundație.

Nu se înșelase. Mai era puțin și apa putea să se reverse. Privi spre luncă și simți că ceva dureros îi strînge inima. Lunca se întindea de-a lungul apei și acolo era tarlaua cu grîu a întovărășiților iar lîngă ea altă tarla, care aștepta să fie semănată acum în primăvară. Deodată îi trecu prin minte imaginea luncii inundate. Hectarele semănate cu grîu ar fi pierit iar tarlaua care trebuia semănată cu porumb nu s-ar fi putut lucra.

Niță o rupse la fugă spre sat. Pe drumul încă umed, pașii păreau că se afundă greoi și că-i împiedică mersul ca în visele în care ești fugărit și nu poți fugi.

Nu s-a oprit decît în fața cooperativei, unde cîțiva tineri îmbrăcați în straie de sărbătoare discutau cu aprindere între ei. Cînd îl văzură apropiindu-se în fugă, discuția se întrerupse pentru o clipă.

— Ce-i cu tine de fugi așa? îl întrebă Marin Dragomir, secretarul organizației de bază U.T.M.

— Lunca e în pericol! Grîul întovărășiților e...

— Doar nu i-a pus cineva foc? glumi unul dintre flăcăi. Niță îl privi cu ciudă, apoi începu vorba din nou.

— Nu-i nici o glumă. Apa Neajlovului crește văzînd cu ochii. Nu mai e mult și acolo unde malul e mai jos, are să se reverse pe pămîntul din luncă. Trebuie să facem un dig încă azi. Mîine va fi prea tîrziu — spuse utemistul Niță Mihai cu hotărîre-n glas.

— Dacă-i așa, se schimbă socoteala, spuse îngrijorat Marin Dragomir. Apoi, împreună cu Niță și cu ceilalți flăcăi au hotărît pe loc: trebuie chemat tot tineretul. Niță alerga de la o casă la alta, le spunea în grabă despre ce este vorba și-i îndemna să-și aducă fiecare unelte.

La un sfert de ceas după aceea, în fața cooperativei s-a adunat o mulțime de tineri înarmați cu casmale, lopeți, securi. Erau flăcăi din tot satul, utemiști din organizația de bază U.T.M. a întovărășirii, din organizația U.T.M. din sat. Veniseră și Duță V. Gheorghe, Dragomir Aurică, Tudor F. Gheorghe și mulți alții.

Grupul a pornit repede să pună stavilă apei Neajlovului. Au ajuns. S-au împărțit în trei echipe. Unii s-au apucat să taie sălcii, alții să sape pămîntul, iar cîțiva au început să fixeze pari și să împletească în jurul lor o plasă de nuiele — trainică întăritură a digului.

Acolo unde malul Neajlovului era mai jos, luă repede naștere un adevărat șantier...

Și atunci, în acele clipe, s-a petrecut faptul pentru care i-am spus acestei însemnări: „Sămînță nouă".

Pămîntul peste care s-ar fi năpustit apa Neajlovului, dacă n-ar fi sărit oamenii să facă un dig, este pămîntul întovărășiților, adică al acelui pumn de oameni față de care marea parte a satului s-a ținut de-o parte, fiecare izolat pe bucata lui de pămînt! Și cu toate acestea...

Pe drumul înnorolat care duce la podul Neajlovului, a apărut într-un șir lung și agitat, restul țăranilor muncitori din comuna Vînătorii Mici și atunci, acolo, la malul apei care trebuia stăvilită, satul întreg s-a unit într-un front comun pentru interesul întovărășirii.

Este aici nu numai atitudinea oamenilor care se ajută între ei, ci și o anumită atitudine față de tarlaua întovărășirii care constituie sămînța care va crește și se va dezvolta din dragostea tuturor țăranilor muncitori pentru munca unită.

ANA CARANFIL
corespondenta „Scînteii tineretului" pentru regiunea București

Corespondenți voluntari activi

Zi de zi la redacție sosesc tot mai multe scrisori. Corespondenții voluntari informează ziarul despre realizările înfăptuite de oamenii muncii, conduși de partid, sezisează unele lipsuri ce-i împiedică să obțină succese și mai frumoase. Scriu ziarului tineri muncitori și țărani muncitori, tineri funcționari, elevi și studenți. Scriu despre munca și viața harnicului tineret al patriei noastre, despre năzuințele și aspirațiile lui.

Vă prezentăm cîțiva dintre corespondenții voluntari activi ai ziarului nostru (de la stînga la dreapta).

Utemistul IOAN PENCIU este lăcătuș mecanic la Intreprinderea carboniferă Uricani, raionul Petroșani. Numeroasele scrisori trimise de el redacției arată străduința tinerilor mineri de a da patriei cît mai mult cărbune.

DAVID LUPU este șeful secției nr. 9 a cooperativei de producție meșteșugărească „21 Decembrie" din Botoșani. El a scris mult despre realizările tinerilor din cooperativele meșteșugărești.

ELISABETA CUCERZAN este membră a gospodăriei agricole colective „Flamura Roșie" din comuna Peștera, raionul Medgidia. Ea scrie cu regularitate despre hărnicia colectiviștilor și munca avîntată pe care o depun pentru a smulge pămîntului recolte tot mai bogate.

Ca referent tehnic la secția de Organizare și Inspecție din Timișoara, tînărul EMIL ELIAS are prilejul să cunoască îndeaproape munca tinerilor din comerțul de stat, realizările obținute, cît și lipsurile ce se mai manifestă uneori în activitatea lor. Despre aceste lucruri el a scris mereu ziarului nostru.

Tovarășul CORNEL TUDORAN este activist al Comitetului raional U.T.M. Brad. Corespondent al „Scînteii tineretului" de mai bine de doi ani, informează cu regularitate ziarul despre munca organizațiilor U.T.M. și a tinerilor din raionul Brad pentru înfăptuirea sarcinilor trasate de Directivele celui de al II-lea Congres al partidului.

ȘTEFAN TEODOSIU este elev la Școala pedagogică mixtă nr. 3 din București. Sîrguincios la învățătură, dovedește aceeași rîvnă și în munca de corespondent voluntar. Numeroasele scrisori primite de la el arată strădania depusă de elevii școlii pentru a deveni buni educatori, cadre bine pregătite.

5 MAI – ZIUA PRESEI COMUNISTE

ÎNVĂȚĂM DE LA PRESA SOVIETICĂ

Sărbătoarea de 5 mai este o tradiție care capătă an de an o semnificație tot mai adîncă. În această zi, noi facem bilanțul muncii noastre, ne sfătuim cu corespondenții și cititorii mai pe larg, ne facem planuri mai bune de viitor. Și, tot cu acest prilej, trimitem saluturi și felicitări confraților de peste hotare, salutăm și felicităm ziarele sovietice și pe lucrătorii lor. Saluturile noastre nu sînt de circumstanță. Ele exprimă un sentiment puternic de prețuire și recunoștință față de tovarășii noștri în ale scrisului. Și mai cu seamă față de cei sovietici.

Mulți dintre noi au intrat în presă după 23 August 1944. Mulți chiar mai tîrziu. În acești ani, în care s-a dezvoltat presa de tip nou din țara noastră, pentru tinerii gazetari — și nu numai pentru cei tineri — principiile presei comuniste, exemplul presei sovietice în aplicarea acestor principii au constituit un permanent îndemn, un ajutor nemijlocit, de fiecare zi, pentru ridicarea neîncetată a rolului ziarelor noastre — de propagandist colectiv, agitator colectiv și organizator colectiv al maselor. Și, în tot acest timp, noi am învățat de la prietenii noștri. Pentru noi, presa sovietică constituie un înalt model de principialitate comunistă, de fidelitate față de atotbiruitoarea învățătură marxist-leninistă, de dragoste și devotament față de popor, de respect față de adevăr. Exemplul înaintat al presei sovietice în frunte cu „Pravda" este exemplul primei prese cu adevărat libere din lume, puse în slujba maselor populare, a celor mai înaintate idealuri ale omenirii.

Pentru lucrătorii din presa pentru tineret, un ajutor de preț îl constituie „Komsomolskaia Pravda" și alte numeroase ziare sovietice pentru tineret.

In paginile lor, noi vedem pe purtătorii avîntați ai noului din toate ramurile economiei și culturii sovietice, pe vitejii plecați la desțelenirea noilor pămînturi, pe tinerii de pe șantierele uriașelor hidrocentrale, pe curajoșii ce străbat mări și oceane, pe comsomoliștii care pornesc acum la construirea celei dintîi rețele de centrale electrice atomice din lume.

Iată un număr din „Komsomolskaia Pravda", din 1 martie, după Congresul al XX-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice. Cele 4 pagini poartă titlul: „Sînt glorioase zilele de muncă ale poporului erou, ale poporului creator". In toate materialele, specialiști în producție, activiști și membri ai Comsomolului, ziariști ne înfățișează în mod viu o zi din munca pentru îndeplinirea celui de al 6-lea cincinal. O zi din munca siberienilor în luptă cu Angara, a crescătorilor de vite din Kuban, a petroliștilor de pe țărmurile Caspicei, a furnaliștilor, constructorilor de tractoare, a atîtor și atîtor oameni sovietici avîntați în cea mai impresionantă creație istorică a zilelor noastre. O zi din lupta pentru comunism! Dintr-un singur număr de ziar, îți dai mai bine seama cît de întinsă, cît de bogată este Uniunea Sovietică, cîte fapte minunate de muncă se ivesc într-o singură zi, cît de variate și multiple sînt lucrurile care pot fi înfățișate cititorului în paginile unui ziar bine orientat, inspirat din marile probleme ale muncii și vieții poporului.

La temelia presei sovietice se află învățătura marxist-leninistă. Partinitatea este o caracteristică principală a presei comuniste și în aceasta constă și garanția succeselor ei. Lenin a dat gazetarilor comuniști de pretutindeni indicații de mare preț pentru munca lor. Lenin a oferit el însuși un înalt exemplu de activitate publicistică, de înaltă principialitate, de exigență față de cuvîntul scris și tipărit. Lenin îndemna în același timp pe gazetari să aplice creator teoria, să contribuie la descoperirea noului și pentru aceasta să aprofundeze viața și fenomenele ei printr-o cercetare concretă, atentă. Analiza făcută de Lenin într-o scrisoare încă în 1922 tezelor lui Preobrajenski, ridică în fața oricărui lucrător din presă o problemă deosebit de actuală. Lenin, criticînd faptul că în tezele amintite „Despre „cooperare" se vorbește abstract, folosindu-se fraze fără conținut" arată: **Aceste lucruri au mai fost spuse de nenumărate ori și toată lumea s-a săturat de ele. Trebuie expus cu totul altfel, fără a repeta lozinca goală: „Intrați în cooperație!", ci ARATÎND CONCRET în ce constă EXPERIENȚA PRACTICĂ a cooperării și CUM poate fi ea ajutată".** Combătînd predominarea locurilor comune, a repetărilor supărătoare, în aceeași scrisoare Lenin arată: **„Aceasta nu are nici un rost. Este dăunător să le repeți în mod inutil: aceasta provoacă greață, plictiseală, furie împotriva repetării.**

In loc de acestea ar fi mai bine să se experimenteze un singur JUDEȚ și să se arate printr-o analiză CONCRETĂ cum trebuie ajutată „cooperarea"...

Numeroase ziare, publicații și reviste sovietice răspîndesc cuvîntul partidului în rîndurile tineretului. Iată în fotografia noastră cîteva din aceste organe de presă.

Cuvintele lui Lenin, tot ceea ce presa sovietică are mai bun — partinitate, înaltă ținută morală și publicistică — sînt pentru noi un îndemn permanent spre o cercetare mai atentă a faptelor, a lucrurilor noi din viață și, în același timp, spre un nivel gazetăresc mai ridicat.

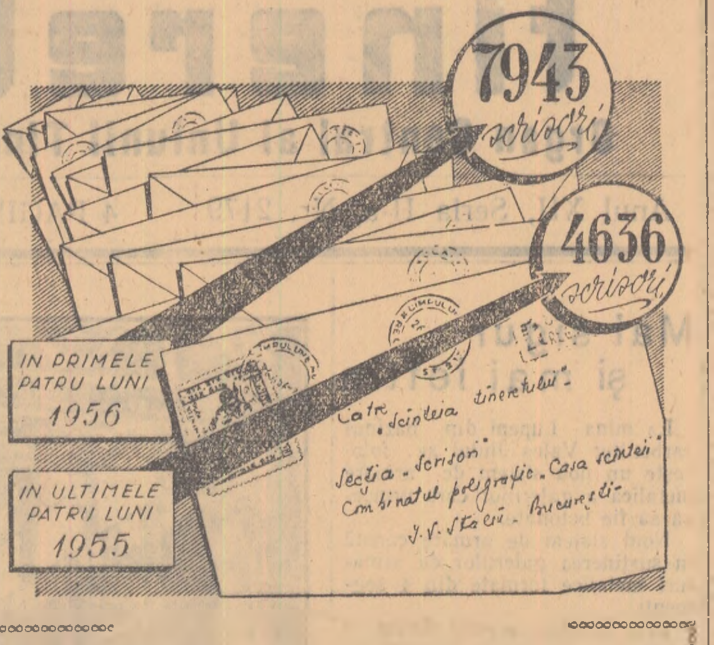
Noi găsim în presa sovietică un exemplu de combativitate comunistă. Articolele critice din ziarele sovietice oglindesc înalta răspundere a ziariștilor, exigența oamenilor sovietici față de acele fenomene care frînează mersul înainte. Să luăm un exemplu, tot din „Komsomolskaia Pravda". La începutul acestui an, ziarul a publicat o corespondență intitulată: „Cum a fost găsită o comoară". Comoara consta din mai multe mașini în valoare de milioane de ruble, descoperite de comsomoliștii unei mine din Kuzbas, în timp ce ei adunau fier vechi. Nepăsarea conducerii combinatului față de acest utilaj valoros a fost aspru combătută în ziar. Deoarece nu a primit răspuns de la combinat, ziarul a revenit, de astădată cu un articol de fond adresat direct ministrului Industriei Carbonifere al U.R.S.S. Este demn de subliniat că conducerea Ministerului a avut o atitudine atentă față de critica ziarului și a răspuns cu promptitudine. Colegiul ministerial a analizat chiar a doua zi situația de la mina respectivă și a luat măsuri de sancționare a celor vinovați. Din acest fapt putem trage concluzii prețioase, noi, gazetarii. Dar pot învăța de aci și conducerile unor instituții de stat de la noi, care răspund încă destul de anevoios și uneori formal criticilor aduse de ziar.

Pe noi cei de la „Scînteia tineretului" ne preocupă în mod deosebit problemele vieții de organizație. Experiența organizațiilor comsomoliste redată în ziar ne-a fost de un real folos. Dar noi mai avem de făcut mai mult pentru a valorifica această experiență. Pe drept cuvînt, cititorii, activiștii noștri așteaptă mai multe materiale legate direct de viața de organizație. La noi scriu încă puțini activiști de frunte ai organizațiilor U.T.M.

O formă interesantă de participare a tineretului sovietic la scrierea ziarului o constituie discuțiile pe probleme de organizație, de comportare morală, de învățătură. Merită a fi reamintită discuția purtată în coloanele ziarului „Komsomolskaia Pravda" pe tema: „In ce constă frumusețea omului"? Peste 7000 de tineri au participat la discuție. Și în fiecare scrisoare primită la redacție bătea o inimă vie. „Ce este mai important? Aspectul exterior, ceea ce este vizibil, sau frumusețea sufletească, calitățile morale ale omului? Ce este mai important și care este legătura între acestea?" S-au dat numeroase exemple, s-au înfruntat păreri diferite, dar fiecare din participanți a fost convins de un fapt: **Este frumos în om tot ceea ce este comunist, ceea ce îl ajută să ocupe un loc demn în rîndul marei armate a transformatorilor naturii. Frumusețea — au arătat participanții la discuție și împreună cu ei ziarul — nu este ceva înnăscut. Frumos poate deveni oricine. Omul poate să se elibereze de ce este urît în el. Și, în acest scop, îl ajută tovărășia, prietenia, marea forță a colectivului.**

A învăța de la presa sovietică este pentru noi o necesitate vitală. A aplica și de azi înainte în chip creator experiența ei bogată, multilaterală este numai și numai în folosul cauzei noastre luminoase.

V. NEDELCU

Crește necontenit, de la o lună la alta, de la un an la altul, numărul scrisorilor sosite la redacție de la corespondenții voluntari.

Graficul de mai sus dovedește din plin aceasta. In ultimele patru luni ale anului 1955 au sosit la redacție 4.636 scrisori. În anul acesta însă, tot în decurs de patru luni, au sosit 7.943 scrisori — adică cu 3.307 scrisori mai mult.

2000 pietre prețioase

Pe coridoare și în curtea Școlii de 7 ani din Păltinișul Darabanilor e mare forfotă. Grupuri-grupuri, elevii discută aprins.

A sosit poștașul! De mulți ani vine poștașul în Păltiniș. Lumea îl așteaptă întotdeauna, plină de nerăbdare. De jumătate de an însă, numărul nerăbdătorilor a crescut cu încă aproape 200. Acum și poștașul e mai mîndru...

In vara trecută, la cercul de limba rusă al taberei de pionieri din comuna Păltiniș, raionul Darabani, profesoara de limba rusă, Lidia Hagiu, a sugerat pionierilor ideea unui schimb de scrisori cu pionierii de peste hotare. Drept rezultat pionierii, prin conducătoarea de unitate Natalia Dima, au trimis o scrisoare redacției ziarului „Pionerskaia pravda" cu rugămintea de a-i ajuta să înceapă corespondența cu pionierii sovietici. Scrisoarea a fost publicată în paginile gazetei la începutul lunii septembrie 1955. Peste cîteva zile, pe adresa pionierilor din Păltiniș au început să sosească zeci de scrisori din diferite colțuri ale Uniunii Sovietice.

De atunci au trecut aproape 8 luni. In acest timp în Păltiniș au sosit aproape 2000 de scrisori din Moscova, Leningrad, Bacu, Alma-Ata, Gorki și din alte orașe și sate sovietice. Toate pentru pionierii și școlarii din sat. 2000 de scrisori primite, 2000 de răspunsuri... 2000 de pietre prețioase!

Întîi au fost unele întrebări de cunoștință, stîngace, pline de greșeli de exprimare. Apoi, încetul cu încetul, sfera discuțiilor s-a mărit, gheața a fost spartă. S-au trimis și primit sute de insigne, cravate, lucruri de mînă, cărți și multe alte daruri. Astăzi, schimbul de scrisori a devenit o obișnuință, a intrat în preocupările de nedespărțit ale copiilor.

Fiecare scrisoare primită aduce o bucurie nouă, nespus de dragă. Elevi ca Maria Sauca, Elena Berijan, Ilie Ciobanu, Georgeta Anisie, Adrian Rosca, Aspazia Istrate și alții sînt atît de preocupați de aceste scrisori încît au „uitat" să mai aibă alte „ocupații" inutile.

In ultima vreme elevii din Păltiniș au început să poarte corespondență și cu școlarii din țările de democrație populară. Tot mai multe sînt corespondențele trimise și primite din R. P. Bulgaria, R. P. Polonă, R. Cehoslovacă, R.D. Germană. Unii au scris chiar și în R. P. Mongolă.

Drept rezultat al acestei acțiuni frumoase, nivelul la învățătură al elevilor în acest an a crescut simțitor — mai ales la limba rusă. Datorită muncii profesoarei Lidia Hagiu și a organizației de pionieri, nu există nici un elev sau pionier rămas în urmă la acest obiect. Din cei 66 elevi de la clasele V-VII, un număr de 36 elevi au medii de 5 și 4 pe toate pătrarele.

In urma schimbului de metode în muncă s-a îmbunătățit nivelul de învățămînt și la celelalte obiecte. Astfel elevi ca Maria Sauca, Mihai Turceac, Emilia Asandului, Lucia Burlacu și alții și-au îmbogățit simțitor cunoștințele la toate materiile.

In urma acestui schimb de scrisori și pionierii de la alte școli din raion — Miorcani, Darabani, Cotușca etc. — au început corespondența cu pionierii din alte țări. De asemenea, chiar și unii țărani colectiviști — ca Balt Dumitru, Gh. Sauca — au început să scrie colhoznicilor sovietici, interesîndu-se de experiența lor, de metodele lor de muncă.

Corespondent
MIHAIL C. BARBU

IMAGINI DIN NĂSĂUD

Despre elevii și elevele Școlii pedagogice din Năsăud, regiunea Cluj, se spun multe cuvinte de laudă. Sînt sîrguincioși la învățătură și desfășoară o activitate extrașcolară rodnică. Activitatea diferitelor cercuri organizate în școală este cunoscută în multe alte școli pedagogice din regiune. Au cerc pentru împăierea diferitelor păsări și animale, cerc de fotografi amatori etc. Cercul tinerilor fotografi amatori, mai cu seamă, duce o muncă intensă. Dovadă stau numeroasele fotografii executate de membrii acestui cerc, prezentînd diferite aspecte din activitatea de zi cu zi a elevilor, vederi din oraș sau din împrejurimi. Unele fotografii au ajuns și la redacția ziarului nostru, trimise de corespondenții voluntari.

Vă prezentăm alăturat două fotografii trimise de tinerii fotografi amatori din școală la concursul organizat de ziarul nostru:

Prima fotografie (cea de sus) intitulată „In vizită la colțul viu" este executată de tovarășul Iosif Vlehman, iar cea de a doua (de jos) — „La pescuit, în amurg" este executată de elevul Vasile Marica.

Un pionier al răspîndirii noului

Un tînăr nu prea înalt, să tot aibă 21 de ani, îți întinde prietenos mîna:

— Vichente Hamat.

Nu l-ai văzut niciodată. Totuși parcă-l cunoști de undeva. Te gîndești: de unde?

— Il știi, desigur, prietene! L-ai citit de nenumărate ori în ziar, ca semnătură la o corespondență din comuna Buchin, de unde scria mai de mult, sau la una din Caransebeș. E corespondent voluntar de multă vreme. Dacă-l vizitezi acasă, îți arată bucuros un „album" care cuprinde nenumărate tăieturi din ziare. Sînt scrisorile lui, acelea care au apărut. Sînt informații despre succesele obținute de țăranii muncitori din Buchin, despre munca și viața lor — știri cu caracter cultural, sportiv, note critice, foiletoane.

Cînd pentru prima dată, în 1952, a trimis „Scînteii tineretului" scrisoarea intitulată „Oameni și fapte din Buchin", cînd a citit răspunsul încurajator al ziarului, în ochii tînărului Hamat s-a aprins lumina bucuriei și cea a hotărîrii:

„Voi căuta să fiu cît mai folositor. Voi scrie ziarului despre viața oamenilor din satul nostru. Despre succesele și lipsurile lor..." Și s-a ținut de cuvînt.

Intr-o zi, îmi povestea despre efectul uneia dintre corespondențele sale. „Anul trecut am scris despre tovarășa tehnician agronom Maria Murgu. Nu-și prea făcea datoria. Ii plăceau mai mult plimbările decît munca. Toată ziua o vedeai umblînd pe străzile Caransebeșului sub pretext că e... în interes de serviciu. Materialul a apărut. Tehniciana noastră... s-a îndreptat".

Corespondentul voluntar Vichente Hamat e fericit ori de cîte ori vede că, prin sezisarea lui, s-au luat măsuri de îndreptarea lipsurilor. Uneori a avut de furcă cu cîte un tovarăș criticat. Așa s-au petrecut lucrurile cu președintele sfatului popular al comunei Bolvașnița. Acesta nu se interesa de activitatea culturală. Cînd a citit articolul lui Hamat într-un ziar, s-a supărat. Nu voia să-și recunoască slăbiciunile. Pus în fața unor fapte concrete, n-a mai avut ce face și i s-a adresat împăciuitor autorului: „Bine, bine, dar nu trebuia să mă critici... așa tare. Iar în ce privește activitatea culturală, ai să vezi ce-o să fie de acum înainte...." Și au fost lucruri bune.

Vichente Hamat a avut și el de învățat multe lucruri de cînd este corespondent voluntar. A învățat să fie intransigent față de lipsuri, dar în același timp, cu grijă pentru adevăr, pentru principialitatea și justețea celor scrise ziarului. „Mi s-a întîmplat — povestea odată — să nu-mi fac bine datoria. Asta a fost o singură dată! Nu mă documentasem temeinic asupra datelor. Am scris unele lucruri greșite. M-am simțit rău cînd am citit dojana în privirile celor pe care-i nedreptățisem. De atunci verific și reverific totdeauna datele culese..."

Despre utemistul Vichente Hamat se spun multe cuvinte de laudă. El se străduiește necontenit pentru a merita titlul de cinste de corespondent voluntar.

Intr-o discuție l-am rugat să-mi spună ce intenționează să scrie în viitor.

— Am gînduri multe... Voi încerca să întocmesc un fel de cronică a orașului Caransebeș. Cum a fost pe vremuri și cum este astăzi... Acum însă lucrez la un material mare despre viața nouă pe care o trăiesc azi țăranii muncitori din comunele Buchin, Teregova, Căvăran și din alte comune din raionul Caransebeș. Și apoi.. să scriu despre orice realizare înfăptuită de oamenii muncii, conduși de partid...

Utemistul Vichente Hamat este un cronicar al mărețelor realizări ale oamenilor muncii din raionul Caransebeș.

Corespondent
NICOLAE PÎRVU

Răsfoind scrisorile corespondenților

Este mare numărul tinerilor corespondenți voluntari care scriu ziarului „Scînteia tineretului" și felurite sînt profesiile lor. Scriu tineri din toate colțurile țării și de diferite naționalități. Alături de inginerul Dumitru Mațu, de la Atelierele C.F.R. Triaj-Ploești scriu ziarului Selim Lebib, colectivist din Valul lui Traian, raionul Medgidia, Emerik Babosz, de la gospodăria agricolă de stat din Catalina, raionul Tg. Săcuiesc, Traute Müller, de la întreprinderea „Victoria" din Cisnădie, raionul Sibiu și încă mulți alții. Sînt numeroase scrisorile trimise, zi de zi, de corespondenții voluntari, după cum numeroase sînt și problemele pe care ei le tratează în aceste scrisori.

Să răsfoim cîteva din scrisorile unor corespondenți voluntari și să vedem ce cuprind ele.

Pretutindeni, în uzine și fabrici, în întreprinderi ca și pe ogoare, tineretul muncitor al patriei noastre își aduce contribuția la înfăptuirea măreților sarcini trasate de Directivele celui de-al II-lea Congres al partidului. În întîmpinarea zilei de 1 Mai și a Congresului al II-lea al U.T.M. munca s-a desfășurat cu și mai multă însuflețire. Iată ce ne scrie tovarășul MIHAI EPURAN, din Oțelul Roșu, raionul Caransebeș, despre munca tinerilor oțelari:

> Tinerii oțelari ai brigăzii de tineret din schimbul III condusă de Bulza Pavel, topitor IV cuptorul IV de la oțelăria Siemens-Martin Oțelul Roșu și-au luat angajamentul ca, în cinstea zilei de 1 Mai și a celui de al II-lea congres al UTM, să elaboreze 18 șarje rapide, să dea 24 tone de oțel peste plan.

Și, bineînțeles, vrednicia tinerilor oțelari și-a spus cuvîntul: angajamentele au prins viață.

Nici minerii nu rămîn în urmă. Luptă și ei să dea patriei cît mai mult cărbune. Tovarășul IOAN PENCIU, de la Intreprinderea carboniferă Uricani, ne scrie:

„De curînd, brigăzile fruntașe de la sectorul III investiții al I. C. Uricani, conduse de tovarășii Gheorghe Sorescu și Ioan Mateieș au obținut o nouă izbîndă: au străpuns galeria principală de transport de la orizontul 670. Întîlnirea celor două brigăzi a fost la mare precizie ca urmare a calculului exact al topografilor.

Brigăzile își luaseră angajamentul că vor străpunge galeria cu 8 zile înainte de termen. Angajamentul a fost îndeplinit, ba chiar depășit — galeria a fost străpunsă cu 10 zile înainte..."

La fel de entuziasmat muncește tineretul și pe marile șantiere ale socialismului. Pe șantierul cetății luminii de la Bicaz s-au adunat tineri din întreaga țară — după cum ne scrie tovarășul IOAN BARBOȘ, din brigada I de la Tunel-intrare, de pe acest șantier. Și toți muncesc cu forțe sporite ca, de la Bicaz, să pornească în cît mai scurt timp săgețile luminii:

> Pe acest șantier de tineret se găsesc numeroși tineri brigadieri care muncesc alături de minerii tuneliști pentru ca măreața construcție să fie dată în funcțiune înainte de termen. Printre acești tineri se găsesc mulți care au mai lucrat și pe alte șantiere naționale de tineret ca Stadionul 23 Aug București, Hunedoara, Bumbești-Livezeni, Agnita-Botorca, [illegible] și altele

Succese de seamă se obțin și pe ogoare, la executarea în cît mai bune condițiuni a muncilor agricole de primăvară. Hărnicia și-a spus cuvîntul și în acest caz: cine a muncit cu mai multă rîvnă este în frunte. Asemenea oameni s-au dovedit și colectiviștii din Pîrlita — după cum ne scrie tovarășa DIDINA POPOVICI, din comuna Ada Marinescu, raionul Tulcea:

> In seara zilei de 21 Aprilie a.c., Gospodăria Agricolă Colectivă „Victoria socialismului" din satul Pîrlita își realizase una din sarcini – terminarea campaniei de însămînțări – Acest exemplu a fost viu și pentru celelalte G.A.C.-uri din comună.

Tinerii țărani muncitori scriu ziarului și despre faptul că tot mai mulți țărani muncitori se conving să pășească pe calea bunei stări și a unei vieți îmbelșugate — calea marii gospodării socialiste; scriu despre realizările obținute în lupta cu pămîntul, pentru a-i smulge recolte tot mai sporite.

„In raionul Filimon Sîrbu — **ne scrie tovarășul GHEORGHE NEGOESCU, activist al Comitetului raional U.T.M. Filimon Sîrbu** *— s-au înființat mai multe gospodării colective. Printre ele se numără și colectiva din satul Dedulești. Utemiștii din sat au sprijinit temeinic lupta pentru înființarea gospodăriei, mobilizînd pe tinerii țărani muncitori să-și convingă părinții și rudele să se înscrie în colectivă. Iar roadele se văd: cinci utemiști și încă alți tineri sînt astăzi colectiviști. Printre ei se află și tovarășul Alexandru Buzea, secretarul organizației de bază U.T.M. — acum președintele tinerei gospodării colective..."*

Tinerii țărani muncitori din Șofronea, raionul Arad, se străduiesc să fie printre fruntași în campania de primăvară, dar... nici cu cititul nu vor să rămînă în urmă. Sînt doar participanți la concursul „Iubiți cartea". „Nici un tînăr fără insigna „Prieten al cărții" — aceasta este lozinca lor — după cum ne scrie tovarășul IOAN LUCA, montator la Depoul de locomotive C.F.R. din Arad. In acest scop:

„Biblioteca comunală, care înainte nu avea cărți prea multe iar din cele de literatură chiar foarte puține, a fost înzestrată cu noi cărți pentru tineret. Acum biblioteca este foarte populată, atît de tineri cît și de cei mai în vîrstă, dornici să citească, să cunoască cît mai multe...

...Pînă acum, la concursul „Iubiți cartea", s-au înscris peste 30 de tineri, printre care tovarășii Iulian Petan, Cornelia Popa, Silvia Costea și alții. Iar numărul celor înscriși crește în fiecare zi..."

Publicarea proiectului Statutului modificat al U.T.M. a stîrnit interes deosebit în rîndurile tineretului. În urma invitației, adresată de ziar, tot mai mulți tineri ne împărtășesc părerea lor despre proiectul Statutului modificat și vin cu noi propuneri pentru îmbunătățirea lui.

„Am primit cu nespusă bucurie vestea convocării Congresului al II-lea al U.T.M." — scriu tovarășii NICOLAE DAMASCHIN și ANATOLIE LUPU, studenți la Institutul „Maxim Gorki" din Capitală. Subliniind apoi necesitatea modificării statutului U.T.M pentru îmbunătățirea activității organizației noastre, pentru ridicarea ei pe o treaptă mai înaltă, tovarășii Damaschin și Lupu scriu iarăși:

> Proiectul statutului modificat al U.T.M. oglindește în mod clar principiile care stau la baza activității organizației noastre, drepturile și îndatoririle membrilor, structura organizatorică și democrația internă de organizație.

Totodată, ei fac și unele propuneri de modificări la proiectul Statutului modificat.

★

Sînt numeroase și felurite problemele dezbătute de corespondenții voluntari! Despre toate însă, ei scriu întotdeauna cu încredere ziarului.

În biroul tovarăşului Păun

În biroul tovarăşului Păun era un du-te vino de oameni ce trebuiau să sfîrşească o pavoazare. Cum şi primul secretar era prins în forfota aceasta, mi-am rotit privirea prin cameră aşteptînd. Am ajuns aici la îndemnul unui amic care ştia că în oraşul Brăila s-ar fi făcut ceva pentru ridicarea nivelului de cunoştinţe economice a activului U.T.M.

— Ceva am făcut noi — îmi spuse tov. Păun. Poţi să-i spui, dacă vrei, un început. Dacă experienţa asta ar putea folosi sau nu şi altora nu ştiu. În orice caz să-ţi povestesc.

„Una este să-i spui unui tînăr „măreşte productivitatea muncii şi scade preţul de cost" şi alta este să-i arăţi omului şi cum trebuie să facă lucrul acesta. Nu ascund că majoritatea tovarăşilor din activul nostru tocmai această problemă principală nu o cunoşteau. Pornind de la o astfel de realitate ne-a venit ideea organizării unui curs cu activul organizaţiei noastre (membrii comitetului orăşenesc, aparatul, secretari din întreprinderile mari, unii secretari ai organizaţiilor de secţie, responsabili de brigăzi şi posturi U.T.M. de control). Şi astfel tovarăşul inginer Alexandrescu Vasile de la „Progresul", membru în comitetul orăşenesc U.T.M. şi-a început ciclul de conferinţe în legătură cu problemele privind productivitatea muncii, preţul de cost şi rentabilitatea întreprinderii. Şi gata.

— Cum adică „şi gata" — îmi venea să întreb. După aceea ce s-a mai întîmplat, la ce au folosit aceste cursuri?

Păun se duse la geamul ce da în centrul oraşului şi ajută unor băieţi ce se chinuiau cu fixarea unui tablou.

— Despre rest o să-ţi spună oamenii — îmi aruncă el vorba peste umăr. Fiindcă vezi d-ta ce ne-am socotit noi: degeaba va cunoaşte activul toate aceste probleme dacă tinerii care lucrează efectiv în producţie n-au habar de ele. La privirile mele întrebătoare el mi-a arătat un tînăr înalt, voinic, mai voinic decît noi toţi, care se afla în birou.

— Intreabă-l. E secretar la „Progresul" şi membru în biroul comitetului orăşenesc U.T.M.

— Vedeţi, nu ştiu cum naiba se face în munca noastră de U.T.M., dar cam totul porneşte din cîte o şedinţă. Aşa şi acum. Într-o şedinţă de comitet analizam cauzele care fac ca unele brigăzi să lucreze sub normă. Erau şi responsabili de brigadă şi unii membri ai brigăzilor. Noi îi dădeam în şedinţă înainte cu productivitate în sus, productivitate în jos şi numai ce aud pe unul din băieţi întrebînd pe un altul: „Mă, dar cum vine chestia asta cu productivitatea?" Iacob se opri şi se uită atent la mine. Zîmbeam. Mi se părea prea naiv motivul. Pînă acum nu avusese timp sau ocazie să cunoască lucrul acesta?

— Tovarăşe, aşa s-au întîmplat lucrurile. Încercă să mă convingă Iacob. Vrei să crezi, bine; nu, treaba dumitale. În orice caz noi în urma acestei şedinţe am luat măsura ca în adunările deschise pe secţii să discutăm cu tinerii problemele economice.

Pentru a repara greşeala şi pentru a putea şi alţii să înveţe ceva din experienţa lor l-am rugat să-mi povestească mai amănunţit cum a fost organizată această acţiune.

— Să luăm de exemplu sculăria centrală — continuă mai îmbunat Iacob. Am discutat cu tinerii ce vrem să facem şi am discutat amănunţit cu şi tov. inginer Bîrsan (inginerul secţiei). Tema a fost: „Căile practice de reducere a preţului de cost". Pe noi nu ne interesa numai o expunere teoretică a problemelor, ci în lumina noţiunilor teoretice să se facă şi o analiză practică a posibilităţilor secţiei respective şi a modului cum sînt folosite aceste posibilităţi. La această adunare au fost invitaţi şi maiştrii de secţie şi maiştrii de schimb. Au fost discuţii destul de interesante. La fel şi la întreţinere oţel şi la strunguri mici unde referatul a fost ţinut de tov. inginer Toculea Nicolae. Cînd am avut această discuţie aici erau peste 20 de tineri care nu-şi îndeplineau normele. Acum, nu mai avem aproape niciunul. Asemenea adunări s-au mai ţinut în toate organizaţiile din secţiile productive.

— Bine, dar o asemenea acţiune, mi-am dat eu părerea, trebuie susţinută şi de altele cum ar fi de pildă organizarea răspîndirii metodelor înaintate...

Ochii lui Iacob, mici şi aşa, se îngustară şiret. „Nu tovarăşe, nu mă prinzi dumneata în ofţait". Nu aveam asemenea intenţii de aceea eram gata să-l şi lămuresc cînd el începu să rîdă vesel şi continuă:

— Ne-am gîndit şi la asta. Şi cu ajutorul comitetului de partid, împreună cu comitetul sindical şi conducerea întreprinderii am şi luat unele măsuri. Avem deja 3 cursuri de metode pe uzină. Două la mecanică grea ţinute de ingineri şi în care se studiază amănunţit metodele Bîkov-Bortkevici-Kolesov şi unul la cuptoarele „Siemens Martin". Şi fiindcă veni vorba de această secţie aş vrea să vă spun cîteva cuvinte despre schimbul de tineret cu insistenţa să fie trecut neapărat în articol.

L-am ascultat şi... m-am conformat dorinţei lui.

—...Responsabilul de schimb este Stoian Ion, băiat foarte bun, sublinie Iacob. Toţi băieţii din schimb aplică metoda Matulineţ, pe care continuă s-o studieze la cursul organizat pe secţii.

Şi fără nici o legătură continuă:

— Iată dar că în luna ianuarie cuptoarele au intrat în reparaţie. Ce să faci, trebuia, ridică Iacob din umeri (cu un ton important). Ce facem însă cu producţia? Ei? Cum recuperăm? Şi atunci băieţii din schimb: (înfierbîntat) 42 tone oţel peste plan în februarie. Angajament. Ei, ce mai zici tovarăşe?

— Ce să zic? răspund eu. Angajamentul e frumos dar...

— Frumos! Genial.

— Ei, nici chiar aşa, îndrăznesc eu.

Păun se întoarse de la geam şi-l privi rîzînd pe Iacob care se aprinsese.

— Păi cum, tovarăşe, „nici chiar aşa"?! Păi 42 tone ştii dumneata ce înseamnă? Angajament nu glumă.

— Angajamentul — zic eu, ca şi cînd aş fi spus: angajamentele se iau uşor.

— Realizat, aproape strigă Iacob cu tonul omului care pune punct într-o discuţie. Re-a-li-zat!

— Foarte bine Iacob, interveni Păun rîzînd, dar spune-ne ceva (puţin ironic) şi despre disciplină. Întîrzieri, absenţe...

A trebuit să lăsăm pe tovarăşul Iacob, care şi-a adus aminte că are urgent „nişte probleme de rezolvat".

— Rămîne totuşi, îmi spune Păun, unul dintre secretarii nu numai cu iniţiativă dar şi foarte perseverenţi. La „Progresul" este o adevărată luptă pentru stîrpirea indisciplinei. Şi lui Iacob îi place să vorbească de acţiunile lui numai atunci cînd acestea au început să dea rezultate destul de serioase.

Am înţeles şi nu am mai pus întrebări suplimentare. M-a interesat grozav însă dacă şi în alte organizaţii de bază U.T.M. această acţiune are aceeaşi amploare ca la „Progresul".

— Nu în toate, însă în majoritate, da. La F. C. Brăila, de exemplu, oamenii au făcut un lucru foarte interesant. Au antrenat în această acţiune şi A.S.I.T.-ul. Va trebui să răspîndim şi în celelalte organizaţii iniţiativa lor.

Şi treptat, discuţia noastră a alunecat cu totul la alte probleme, care nu-şi mai au rostul în acest articol.

PETRU ISPAS

Ocrotiţi pădurile şi livezile!

De multe ori primăvara, unele păduri de stejar parcă întîrzie să înfrunzească; deşi vegetaţia este de mult pornită, ele rămîn fără frunze pînă vara tîrziu. Aceasta nu este nicidecum o întîrziere a înfrunzirii, ci acţiunea distrugătoare a unui număr imens de omizi care se hrănesc cu frunzele arborilor. Dintre ele, cea mai periculoasă este omida păroasă a stejarului.

Desfrunzirea este o vătămare foarte grea, deoarece arborii lipsiţi de frunze nu se mai pot hrăni şi ca urmare nu fructifică şi nici nu mai cresc. Repetată mai mulţi ani la rînd, ea slăbeşte atît de mult pădurea, încît arborii încep să se usuce. Distrugerile produse de această omidă nu se limitează doar la păduri; livezile de pomi fructiferi sînt şi ele desfrunzite de omizile care sînt în livezi sau de cele ce vin din pădure.

In faţa acestui dăunător periculos, silvicultorii şi pomicultorii nu rămîn indiferenţi, ci duc o luptă susţinută împotriva lui. Distrugerea omidei păroase se face cel mai uşor prin îmbibarea cu petrol a ouălor acestei insecte, sau prin culegerea şi arderea lor.

Ouăle omidei păroase se găsesc depuse pe trunchiul arborilor, în grămezi de cîte 400-600, acoperite toate cu un puf galben. Acest „cuib de ouă", cum i se mai spune, este foarte uşor de recunoscut: are o formă ovală şi o lungime de 4-5 cm. Cuiburile de ouă se găsesc începînd din lunile iulie—august, cînd le depun fluturii şi pînă la începutul lunii mai, cînd ies din ele omizile. În tot acest timp se duce lupta împotriva acestei insecte, distrugîndu-se ouăle.

Organizaţiile U.T.M., în special cele de la sate, au fost chemate alături de celelalte organizaţii de masă să participe efectiv la lucrările de combatere a omidei păroase, lucrări ce se execută în păduri şi livezi. În această acţiune s-au distins mulţi tineri. Astfel, utemiştii din comuna Sterea, regiunea Bucureşti au executat combaterea omidei păroase în pădurea Sterea, pe o suprafaţă de 40 hectare. Cei din comuna Crevedia, din aceeaşi regiune, împreună cu elevii şcolii elementare din comună au făcut lucrări de combatere pe 30 de hectare, iar în raionul Alexandria utemiştii din comuna Mavrodin au distrus ouăle omidei păroase pe 200 de hectare.

Acestea sînt doar cîteva exemple, deoarece foarte multe organizaţii au înţeles să sprijine această acţiune de ocrotire a pădurilor. Nu de acelaşi sprijin s-a bucurat însă acţiunea de combatere în regiunea Timişoara, în Deva, în raionul Filiaşi, regiunea Craiova.

In scurtul timp ce a mai rămas pînă la ieşirea omizilor, este necesar ca organizaţiile U.T.M. să sprijine mai mult organele silvice, participînd în număr mai mare la lucrările de combatere. De un sprijin mai mare este nevoie în regiunile Timişoara, Constanţa, Ploeşti, Bucureşti, Piteşti, unde lucrările de combatere a omidei păroase au rămas în urmă.

Ing. ALEXANDRU FRAŢIAN

FILME NOI

„Drum însîngerat"

Scenă din filmul „Drum însîngerat"

Pe nici o hartă din lume nu veţi găsi însemnat „Drumul însîngerat". El a existat totuşi. Este drumul pe care au mărşăluit popoarele Europei înrobite cizmei hitleriste în cel de al doilea război mondial. Este drumul de la sclavie la libertate, drumul presărat cu nenumărate jertfe dar care a dus pînă la urmă spre limanul păcii şi al unei vieţi mai bune. Popoarele au mers pe acest drum drept înainte deoarece au avut o busolă sigură — unitatea şi solidaritatea de luptă împotriva cotropitorilor fascişti. O producţie iugoslavo-norvegiană, filmul „Drum însîngerat" este un imn de slavă închinat prieteniei făurite în anii grei ai războiului între popoare. Iugoslavia şi Norvegia se află aproape la extremităţile bătrînului continent, nici un erou norvegian al filmului nu a cunoscut înainte de întîlnirea în lagăr pe un erou sîrb, ei nici nu-şi cunoşteau graiurile, probabil că nici realizatorii iugoslavi ai filmului nu s-au cunoscut înainte cu cei norvegieni. Toate acestea n-au împiedicat popoarele să se ajute în bătălie înfrîngînd spaţiul care le despărţea, n-au împiedicat pe eroii filmului să se unească deşi nu se puteau înţelege într-o limbă comună, nu i-au împiedicat pe cineaştii norvegieni şi iugoslavi să realizeze un film foarte valoros.

Intr-un colţ al îndepărtatei Norvegii, fasciştii construiesc un lagăr pentru exterminarea partizanilor iugoslavi căzuţi prizonieri. Dar planurile lor nu se îndeplinesc întocmai. Ajutaţi de localnici, care văd în hitlerişti pe duşmanii lor ca şi ai întregii omeniri, partizanii prizonieri se opun cu un neasemuit eroism terorii, pun la cale o evadare în masă. Filmul urmăreşte numai fuga tînărului Ianko (M. Milosevic) ajutat îndeaproape de norvegienii Cetil (O. Isene), Ivar (A. Bjorke) şi soţia acestuia Ranhilde (L. Stremsted), dar sugerează admirabil că frăţia de luptă a acestor oameni nu poate să ducă decît la eliberarea totală de sub jugul fascist. Iată-l în fotografie pe norvegianul Ivar păzind cu grijă viaţa noului său prieten, sîrbul Ianko. O imagine cu valoare de simbol: aşa cum au cîştigat împreună războiul, oamenii simpli din toate ţările vor cîştiga împreună pacea.

Scenă din filmul „A 12-a noapte"

„A 12-a noapte"

De ce este atît de răzbunătoare privirea ducelui Orsino, de ce e atît de nedumerită frumoasa Olivia, iar pajul supus şi blînd ca un mieluşel? Iată trei întrebări la care se poate răspunde în două cuvinte: dintr-o neînţelegere.

Ducele, bănuind că pajul său a cucerit inima frumoasei Olivia, este cuprins de gelozie şi indignare. La rîndul ei, Olivia este derutată fiindcă omul căruia i-a încredinţat dragostea este atît de laş încît refuză cu încăpăţînare să mărturisească că s-au logodit. Iar bietul paj, numai el ştie ce e în inima lui. Pentru că el nu este altul decît tînăra Viola travestită în băiat pentru a putea sluji ducelui. Neînţelegerea a intervenit în momentul cînd a apărut la castelul Oliviei fratele geamăn al Violei, Sebastian. Asemănarea uluitoare dintre cei doi a provocat această neprevăzută întîmplare.

Credem că aţi înţeles că fotografia noastră este din noul film sovietic „A 12-a noapte", iar întîmplările despre care v-am vorbit mai sus stau la baza conflictului comediei lui William Shakespeare, care a fost acum ecranizată.

Desigur, filmul vă va dezvălui nenumărate faţete ale spiritului shakespearian, în care se împletesc de minune poezia şi lirismul cu ironia usturătoare împotriva iezuitismului, a făţarnicilor şi linguşitorilor. Ar fi păcat să vă povestim cu de-amănuntul prin ce peripeţii au trecut îngîmfatul Malvolio şi ceilalţi eroi ai filmului. Le veţi savura singuri urmărind filmul pe ecran.

Note bibliografice LERMONTOV: „Lirice"

„Acolo geme omul în lanţuri şi robie!...
Prietene! Meleagul acel... e ţara mea!"

Versurile acestea din poezia scrisă la 15 ani — cu care se deschide volumul „Lirice" de Lermontov — vesteau pe viitorul poet-cetăţean, pe cel care avea să continue tradiţia marelui Puşkin şi care asemenea lui avea să cadă răpus de societatea nedreaptă pe care o ura.

Acestei „lumi meschine, vrăjmaşa sufletelor îndrăzneţe" i-a închinat Lermontov multe poezii fremătînd de mînie. Poetul înfierează cu un dispreţ ucigător pe sîngeroşii ţari, nobilimea coruptă „în lene îmbătrînită" cu sufletul şi mintea secătuite. Ca şi amara „Meditaţie" asupra generaţiei sale sau vestita „Moartea poetului" — necruţător rechizitoriu la adresa aristocraţiei — multe din versurile cuprinse în volum vorbesc despre zbuciumul geniului mîndru, însetat de libertate, care se înăbuşe în societatea vremii sale, dominată de odioasa autocraţie ţaristă.

Despre pesimismul lui Lermontov, Belinski spunea că în el se văd „germenii unei credinţe adînci". Intr-adevăr, accentele dureroase din lirica sa nu trădează numai pe poetul a cărui privire scrutătoare pătrunde în miezul racilelor epocii. Din poezii se desprinde un Lermontov patriot înflăcărat, ale cărui idealuri şi năzuinţi nu le-a putut nimici nici teroarea ţaristă, nici neînţelegerea şi duşmănia „lumii bune". Insufleţit de o dragoste arzătoare pentru patria sa, el îi cîntă întinderile şi oamenii („Patria"), trecutul glorios în care vede întrupată vitejia poporului rus („Borodino").

Caracteristică pentru concepţia lui Lermontov asupra menirii artistului este poezia „Poetul". Asemenea pumnalului, odinioară temut în bătălii dar care nu mai slujeşte decît ca podoabă, în veacul nostru, spune el, poetul uitîndu-şi menirea a dat în schimb pe aur puterea sa. Poetul, care are puterea „la luptă pe ostaşi să-i mîie", e chemat în versuri înflăcărate să redevină profetul al cărui cîntec simplu şi mîndru e aşteptat de popor.

Un luptător prin scrisul său dorea să fie Lermontov. Viaţa sa, curmată prea devreme şi fără sens, nu i-a îngăduit să dăruiască tot ce ar fi putut crea uriaşul său talent. Dar în opera sa trăiesc ideile generoase ale oamenilor înaintaţi ai epocii — democraţii-revoluţionari — dragostea lor pentru popor. Aceste idei sînt apropiate şi dragi cititorilor noştri care vor parcurge cu interes minunatele versuri ale lui Lermontov în traduceri realizate cu sensibilitate şi fineţe de Al. Philippide, Marcel Breslaşu, Veronica Porumbacu şi alţii.

Lotul experimental al şcolii

Odată cu sosirea primăverii, elevii Şcolii de 7 ani din Curtişoara, raionul Tg. Jiu, au început lucrările pe lotul experimental. Acest lucru îi ajută la completarea cunoştinţelor teoretice căpătate mai ales la orele de Ştiinţele Naturii.

Anul acesta, datorită sprijinului sfatului popular comunal, şcoala a primit un nou teren pentru lotul experimental, situat în imediata apropiere a şcolii. Acest teren, în suprafaţă de un pogon, n-a mai fost lucrat însă de multă vreme, astfel încît era acoperit cu mărăcini, de buruieni şi de o mulţime de pietre.

E nevoie de multă muncă pentru a curăţi acest teren, pentru a-l face bun de cultivat. Dar pionierii şi şcolarii din Curtişoara nu se sperie uşor. Ei au pornit la treabă cu hotărîrea de a face un adevărat model din lotul lor experimental. Pionierii Gheorghe Vîlceanu, Dumitru Movilă, Luchian Danciu, Ioana Şerban şi alţii, utemistul Ilie Schiau şi asemenea lor majoritatea pionierilor şi elevilor, au muncit cu multă inimă. Ei au fost ajutaţi şi de preşedintele sfatului popular comunal, de directorul şcolii, de instructoarea superioară de pionieri, precum şi de mulţi părinţi ai elevilor. De curînd, ei au reuşit să termine curăţirea lotului, urmînd să însămînţeze pe el diferite culturi.

Corespondent
MARIA ŞERBAN

Tîmplarul Constantin Cimbru s-a suit în timpul lui liber pe un deal şi a pictat oraşul Cîmpulung. Dar iată că tabloul lui are cîteva slăbiciuni pe care le-a observat un pictor format. Cu ajutorul acestuia se va desăvîrşi creaţia tîmplarului îndrăgostit de artă.

Pictorul Petre Moldovăţu a fost trimis de Uniunea Artiştilor Plastici din Bucureşti să sprijine activitatea cercului plastic al căminului cultural „Nicolae Bălcescu" din Cîmpulung. Prezenţa lui constituie un sprijin însemnat în dezvoltarea talentelor artistice populare din localitate.

Foto: AGERPRES

Oaspeţi străini ne vizitează ţara

Un grup de oaspeţi de peste hotare în vizită la Muzeul de Istorie a Partidului.

Ţara noastră găzduieşte în aceste zile un mare număr de oaspeţi sosiţi de peste hotare la invitaţia Institutului Romîn pentru Relaţiile Culturale cu Străinătatea.

Rainer Maria, Walisfurth şi Maria Walisfurth, publicişti din R. F. Germană se află în ţara noastră într-o călătorie de documentare pentru a scrie o carte despre R.P.R. In acest scop ei au văzut oraşele Oradea, Cluj, Oraşul Stalin şi Sinaia. Aflîndu-se de cîteva zile în Capitală, oaspeţii au vizitat oraşul, muzeele Aman şi Tattarescu, Muzeul satului, Muzeul de arheologie, Muzeul de artă populară şi Galeria Naţională a Muzeului de Artă al R.P.R.

★

Delegaţia culturală din Japonia compusă din Hiroshi Minami, vicepreşedinte al Congresului intelectualilor din Japonia, Hatta Motto, directorul Institutului de dramă din Tokio, Iashima Wataru, şeful secţiei cultură-învăţămînt a Consiliului general al Sindicatelor din Japonia, au fost la Ministerul Culturii, la Biblioteca Academiei unde au cercetat documente referitoare la Extremul Orient, la Uniunile arhitecţilor şi compozitorilor, Consiliul Central al Sindicatelor, Şcoala de artă populară, Institutul de folclor şi Muzeul satului.

★

In ţara noastră se află de cîteva zile o delegaţie din R.D. Germană compusă din Liselotte Kramer-Kraske, şef de serviciu în Ministerul Culturii, Günther Hanske-Lohsa şi arhitectul Johann Helhig. Oaspeţii studiază modul de organizare a Muzeului satului, întrucît se proiectează înfiinţarea unui muzeu asemănător în R.D. Germană.

Sînt de asemenea oaspeţii ţării noastre medicul Th. van Ronst, membru în Comitetul Asociaţiei de prietenie Olanda-R.P.R., ziariştii Bojidar Petrovici, colaborator al postului de radio Belgrad, şi Helene Smolny, redactor la revista „Zeit in Bild" din R. D. Germană.

★

Membrii delegaţiilor sindicale din Uniunea Sovietică, R. P. Chineză, Anglia, R. Cehoslovacă, Danemarca, R. D. Germană, R. F. Germană, Indonezia, Japonia, R. P. Mongolă, R. P. Polonă, Suedia şi R. P. Ungară, care ne vizitează ţara cu prilejul zilei de 1 Mai au petrecut vineri dimineaţa cîteva ore în mijlocul muncitorilor, inginerilor şi tehnicienilor de la fabrica de confecţii „Gh. Gheorghiu-Dej". Oaspeţii au vizitat unele sectoare de lucru şi clădirile social-culturale ale întreprinderii.

(Agerpres)

O SOCOTEALĂ cu regula de trei simplă

Să facem împreună o socoteală cu regula de trei simplă: dacă în trei luni din 1955, brigada complexă de economii a tineretului de la atelierele C.F.R. „Ilie Pintilie" din Iaşi, prin propunerile şi iniţiativele membrilor ei, a economisit metal în valoare de 225.000 lei, ce sumă ar fi realizat brigada în decurs de opt luni, adică pînă în prezent, dacă ar fi funcţionat continuu?

Socoteala e simplă. Complicată e întrebarea: de ce şi-a încetat brigada activitatea la numai trei luni de la înfiinţare? Iniţiativa comitetului U.T.M. de a înfiinţa o asemenea brigadă e mai mult decît lăudabilă. Experienţa brigăzilor complexe de la uzinele „Clement Gottwald", „Steagul Roşu", „Tudor Vladimirescu" a demonstrat practic rolul lor deosebit în reducerea consumului de metal. Cuprinzînd tineri ingineri, tehnicieni şi muncitori, pasionaţi cercetători în a găsi mijloace pentru reducerea consumului de metal, brigăzile complexe au adus întreprinderilor, odată cu perfecţionarea anumitor repere şi însemnate sume băneşti, sporindu-le astfel rentabilitatea.

Compusă din tineri pricepuţi şi entuziaşti, brigada complexă de la atelierele C.F.R. „Ilie Pintilie" a avut la început o activitate creatoare. Cercetînd posibilităţile de reducere a consumului de metal, membrii brigăzii au făcut în mai puţin de trei luni, 50 de propuneri. Comparîndu-se modelele cu standardele şi normele în vigoare, într-un timp relativ scurt la secţia de turnătorie s-a redus adausul de prelucrare la 44 de repere, la unele chiar sub norma admisă. Astfel la robineţi toleranţa de prelucrare fiind mult prea mare, a fost redusă la jumătate, însumîndu-se prin aceasta economii de metal în valoare de 3500—4000 lei anual. Brigada a experimentat diverse propuneri venite din rîndul muncitorilor şi tehnicienilor, care au dat roade minunate. La propunerea tehnicianului Hreapcă Iacob s-a experimentat turnarea în cochile a barelor de bronz calibrate. Propunerea tehnicianului s-a dovedit a fi de două ori avantajoasă: turnată în cochile, bara de bronz iese perfectă şi, nemaifiind nevoie de prelucrare, se scuteşte prin aceasta mîna de lucru şi se economiseşte o însemnată cantitate de metal.

In primele luni de rodnică activitate, brigada a mobilizat la această acţiune numeroşi tineri din toate secţiile întreprinderii. La secţia cazangerie resturile de tablă rezultate din tăierea virolelor se iroseau fără rost prin magazii. La propunerea inginerului utemist Gheorghe Cutic aceste resturi sînt folosite acum de secţia vagonaj pentru confecţionarea ramelor de la camera de fum.

Problema recondiţionării pieselor a fost trecută şi ea în planul de muncă al brigăzii şi s-au obţinut în această privinţă succese remarcabile. La secţia montaj a fost astfel recondiţionată o însemnată cantitate de piese cu folosire largă cum sînt rondelele, suporţii de arcuri, axele triunghiulare etc. Tot aici brigada de tineret condusă de tov. Andrei Halic a executat din metal economisit reparaţia capitală a unui vagon, realizînd economii în valoare de 62.772 lei.

Din iniţiativa tînărului inginer Jugureanu în secţia mecanicului şef s-a economisit o însemnată cantitate de bobinaj prin reizolarea sîrmei vechi. La propunerea aceluiaşi inginer s-a trecut la recondiţionarea cuţitelor de strung prin folosirea plăcuţelor dure uzate.

Meritul deosebit al brigăzii complexe e că, pe lîngă munca creatoare a membrilor ei, ea a trezit în numeroşi tineri un spirit nou, creator, le-a întărit încrederea în propriile lor forţe, i-a îndemnat să păşească curajoşi pe drumul creaţiei. Astfel, o bună parte din numărul propunerilor făcute în perioada cînd brigada a activat intens aparţin tinerilor din diverse secţii. Preocuparea brigăzii pentru reducerea consumului de metal a fost simţită în fiecare secţie. Suma de 225.000 lei economisită în cele trei luni de activitate prin reducerea consumului de metal e grăitoare în această privinţă.

Cum se face însă că, cu toate aceste succese, brigada şi-a încetat activitatea la numai trei luni de la înfiinţare? Responsabilul, inginerul utemist Vasile Lupuşor, a început atunci o lucrare ştiinţifică şi tot atunci a fost numit inginer principal în secţia locomotive. Cum e şi firesc, dîndu-şi seama că n-are să poată duce cu succes toate muncile la capăt, el a cerut comitetului U.T.M. să numească alt responsabil al brigăzii, iar lui să-i dea o însărcinare mai uşor de îndeplinit. Secretarul comitetului U.T.M., tov. Vasile Manolache i-a dat însă, lipsit de înţelegere, următoarea replică: „Se poate să ai şi alte munci pe linie administrativă, dar asta-i sarcină de la U.T.M. şi trebuie s-o duci la capăt".

Astfel, încetul cu încetul, activitatea brigăzii s-a destrămat. Secretarul comitetului U.T.M., care de altfel caută să-şi impună prestigiul în rîndul tinerilor nu printr-o muncă asiduă ci printr-un mod fudul de a se purta cu ei, n-a mai amintit cu nici un prilej despre brigada complexă, ca şi cum rolul acesteia în întreprindere s-ar fi terminat.

Membrii comitetului U. T. M. de la atelierele C.F.R. „Ilie Pintilie" au lăsat şi ei lucrurile să meargă de la sine.

Deşi Comitetul orăşenesc U.T.M. Iaşi ştie că utemiştii de la atelierele „Ilie Pintilie" nu duc o viaţă de organizaţie intensă, că nu se folosesc aci eficace formele existente pentru antrenarea tineretului în întrecerea socialistă, amînă luarea de măsuri de la o zi la alta. Tovarăşul Dropu, secretar al comitetului orăşenesc U.T.M., care a vizitat de mai multe ori întreprinderea, s-a mulţumit să constate unele „nereguli", ca după cîteva zile să le uite notate în carnet.

La atelierele C.F.R. „Ilie Pintilie" sînt tineri cu o nestăvilită forţă de muncă. Din proprie iniţiativă, mulţi dintre ei şi-au luat în întîmpinarea marii sărbători de 1 Mai, angajamente preţioase. Dar dacă participarea tineretului la întrecerea socialistă ar fi mai bine îndrumată de comitetul U.T.M., dacă toţi tinerii ar fi constituiţi în brigăzi, dacă s-ar fi extins experienţa înaintată a tinerilor fruntaşi şi dacă prin diverse mijloace ar fi stimulaţi tinerii care au obţinut cele mai frumoase succese, nu încape îndoială că realizările tinerilor în cinstea zilei de 1 Mai s-ar fi dublat.

Ce păcat că secretarul comitetului U.T.M. de aici nu cunoaşte nici măcar tinerii fruntaşi! Cum pot atunci tinerii din această întreprindere să înveţe unii de la alţii? De unde să ştie care dintre ei are cea mai bogată experienţă de muncă, atîta vreme cît comitetul U. T. M. e străin de această problemă?

Fireşte, reorganizarea brigăzii complexe se impune prin importanţa ei deosebită şi ar avea rolul său în dezvoltarea participării la întrecere a tinerilor de aici. Cît priveşte munca politică eficace dusă în rîndul tinerilor, găsirea de forme variate pentru antrenarea acestora în întrecere, sînt probleme pe care Comitetul orăşenesc U.T.M. Iaşi trebuie să le rezolve fără zăbavă.

GH. CÎRSTEA

De peste HOTARE

Numeroase delegaţii străine vizitează Uniunea Sovietică

MOSCOVA 4 (Agerpres). — TASS transmite: — Delegaţia de specialişti în telecomunicaţii din R.P.R. care vizitează Uniunea Sovietică, condusă de M. Baboianu, şeful conducerii centrale a Poştelor din Ministerul Poştelor şi Telecomunicaţiilor al R.P.R., studiază structura şi principiile generale de organizare a activităţii Ministerului Telecomunicaţiilor al U.R.S.S.

Membrii delegaţiei romîne au asistat la 1 Mai la parada militară şi la demonstraţia oamenilor muncii din Piaţa Roşie.

V. G. Novikov, locţiitor al ministrului Telecomunicaţiilor al U.R.S.S., a oferit la 2 mai un prînz în cinstea specialiştilor în telecomunicaţii romîni.

MOSCOVA 4 (Agerpres). — TASS transmite: — La 4 mai, la invitaţia Comitetului Executiv al Sovietului orăşenesc de deputaţi ai oamenilor muncii din Moscova, a sosit în capitala Uniunii Sovietice o delegaţie a autorităţilor municipale şi cantonale din oraşul Geneva, în frunte cu dl. E. De Senarclens, preşedintele Consiliului de stat din Geneva.

La aeroportul Vnukovo, oaspeţii au fost întîmpinaţi de N. I. Bobrovnikov, preşedintele Comitetului Executiv al Sovietului din Moscova, de alte personalităţi oficiale şi de reprezentanţi ai presei şi radiodifuziunii.

★

MOSCOVA 4 (Agerpres). — TASS transmite: — Delegaţia Comitetului Popular al oraşului Belgrad care se află la Moscova, a vizitat la 3 mai centrala atomo-electrică a Academiei de Ştiinţe a U.R.S.S.

Oaspeţii iugoslavi se află la Moscova de mai bine de o săptămînă. La 1 Mai ei au asistat la parada militară şi la demonstraţia de 1 Mai a oamenilor muncii.

★

La 2 mai, un grup al delegaţiei a vizitat Teatrul Central de copii, iar un alt grup expoziţia unională de construcţii. In aceeaşi zi oaspeţii au asistat la serbarea sportivă care a avut loc pe stadionul „Dinamo", iar seara au asistat la spectacolul „D. R.", de dramaturgul iugoslav B. Nuşici, pus în scenă de teatrul de dramă „A. S. Puşkin".

Dezbateri în Bundestag cu privire la crearea armatei vest-germane

BONN 4 (Agerpres). — In Bundestagul de la Bonn au început dezbaterile asupra proiectului de lege guvernamental cu privire la introducerea serviciului militar general obligatoriu.

După cum se ştie, proiectul de lege cu privire la serviciul militar obligatoriu a fost prezentat în martie a.c. Bundesratului care a amînat adoptarea unei hotărîri definitive în această problemă, pînă la examinarea ei de către Bundestag.

In cadrul şedinţei de vineri dimineaţa a Bundestagului a luat cuvîntul ministrul apărării, Blank, care a cerut deputaţilor să adopte proiectul de lege cu privire la crearea unei armate vest-germane cu un efectiv de 500.000 oameni pe baza serviciului militar obligatoriu. El a declarat că pentru a crea o asemenea armată trebuie să se introducă serviciul militar obligatoriu deoarece prin recrutare de voluntari nu s-ar putea crea niciodată o armată cu un astfel de efectiv. Blank a adăugat că pînă în martie a.c. nu s-au înscris ca voluntari nici jumătate din numărul prevăzut de autorităţi.

A luat apoi cuvîntul deputatul social democrat Erler, care a criticat proiectul de lege guvernamental.

Sesiunea Consiliului N.A.T.O.

PARIS 4 (Agerpres). — La 4 mai în palatul Chaillot din Paris s-a deschis sesiunea Consiliului Uniunii Atlanticului de Nord (N.A.T.O.). La această sesiune participă miniştrii Afacerilor externe ai ţărilor membre ale N.A.T.O.

După părerea unanimă a presei actuala sesiune s-a deschis într-o atmosferă de contradicţii provocate de nemulţumirea ţărilor membre faţă de povara grea a cheltuielilor militare impuse de N.A.T.O.

După o scurtă dare de seamă a secretarului general al N.A.T.O, Ismay, participanţii la sesiune au trecut în şedinţa de dimineaţă la examinarea situaţiei internaţionale. Selwyn Lloyd ministrul Afacerilor Externe al Angliei luînd primul cuvîntul a vorbit despre rezultatele vizitei în Anglia a lui N. A. Bulganin şi N. S. Hruşciov. La aceeaşi şedinţă de dimineaţă au luat cuvîntul secretarul de stat al S.U.A., miniştrii Afacerilor Externe ai Turciei, Norvegiei, Italiei, Belgiei şi alţii.

Christian Pineau ministrul Afacerilor Externe al Franţei, a prezentat Consiliului spre examinare planul francez care prevede crearea unei organizaţii speciale pentru problemele dezvoltării economice mondiale.

La şedinţa din seara zilei de 4 mai participanţii la sesiune au trecut la examinarea problemei cu privire la „dezvoltarea activităţii N.A.T.O. în domenii nemilitare". Continuarea examinării situaţiei internaţionale va avea loc la şedinţele viitoare.

Proiectul de directive cu privire la cel de al doilea plan cincinal al Cehoslovaciei

PRAGA 4 (Agerpres). — Ceteka transmite: La 4 mai ziarele au publicat proiectul de directive al Comitetului Central al Partidului Comunist din Cehoslovacia cu privire la cel de al doilea plan cincinal (1956—1960).

Proiectul de directive prevede creşterea cu 50 la sută a producţiei industriale faţă de 1955. Sporul producţiei industriale realizat în cursul cincinalului va fi mai mare decît întregul volum al producţiei industriale a Cehoslovaciei dinainte de război. Se prevede dezvoltarea cu precădere a industriei grele şi în deosebi a coloanei ei vertebrale — industria constructoare de maşini.

Producţia industriei constructoare de maşini va spori în cursul cincinalului cu 83 la sută.

In domeniul agriculturii, proiectul de directive prevede întărirea şi dezvoltarea formelor socialiste de gospodărie, pentru ca în satul cehoslovac să predomine cooperativele agricole unice şi gospodăriile de stat.

Proiectul de directive prevede ridicarea nivelului de trai al poporului, creşterea bunăstării acestuia. Salariile muncitorilor şi funcţionarilor vor spori cu 30 la sută. In cursul celui de al doilea cincinal ziua de lucru va fi redusă la 7 ore.

Subcomitetul Comisiei O.N.U. pentru dezarmare şi-a întrerupt lucrările

LONDRA 4 (Agerpres). — La 4 mai a avut loc la Londra şedinţa ordinară a subcomitetului Comisiei Organizaţiei Naţiunilor Unite pentru dezarmare. A prezidat reprezentantul U.R.S.S., A. A. Gromîko.

In conformitate cu hotărîrea din 23 ianuarie 1956 a Comisiei O.N.U. pentru dezarmare, subcomitetul a hotărît să-şi întrerupă şedinţele şi să prezinte un raport Comisiei O.N.U. pentru dezarmare.

Subcomitetul îşi va relua şedinţele cu asentimentul membrilor săi, după ce raportul subcomitetului va fi studiat de Comisia O.N.U. pentru dezarmare.

Adunarea festivă consacrată Zilei presei comuniste

(Urmare din pag. 1-a)

Experienţa presei sovietice are o uriaşă însemnătate internaţională; ea ajută partidele comuniste şi muncitoreşti din întreaga lume să-şi făurească o presă cu adevărat leninistă.

Străduindu-se să fie un exponent credincios al politicii partidului, presa noastră a făcut în ultimii ani paşi însemnaţi înainte. Avînd permanent în faţă exemplul presei sovietice, în lumina hotărîrilor Congresului al II-lea al partidului, presa noastră este chemată să concentreze necontenit atenţia şi eforturile creatoare ale poporului spre transpunerea în viaţă, zi de zi, a unor sarcini economice de însemnătate vitală ca ridicarea productivităţii muncii şi reducerea preţului de cost, folosirea la maximum a maşinilor şi a tuturor resurselor, introducerea experienţei şi a tehnicii înaintate, rezolvarea problemelor atît de complexe ale transformării socialiste a agriculturii.

Orizonturi largi au deschis presei lucrările de însemnătate istorică ale Congresului al XX-lea al P.C.U.S.

Vorbind despre căile înlăturării lipsurilor care se manifestă în activitatea presei, tov. Nestor Ignat a spus în continuare:

Marea problemă a eficacităţii presei, a capacităţii ei de a influenţa masele, de a transforma realitatea — criteriu suprem al valorii fiecărui rînd scris în ziare — este o problemă de conţinut şi de formă totodată, o problemă a unităţii dintre conţinut şi formă.

In tot ce a scris referitor la presă, Lenin nu obosea să ironizeze consideraţiile generale, „flecăreala politică" să ceară ziariştilor studierea şi prezentarea concretă şi veridică a experienţei înaintate, critica curajoasă a greşelilor.

Rezolvarea cu succes a sarcinilor mari care stau în faţa presei în toate domeniile nu se poate închipui fără strîngerea legăturii cu masele, fără participarea directă a celor ce făuresc socialismul.

Tradiţia presei noastre comuniste este de a arăta maselor căile înlăturării greutăţilor existente de a le mobiliza la lupta împotriva lor.

Ca verigă de legătură a partidului cu masele, presa are datoria nu numai să popularizeze şi să lămurească oamenilor muncii politica partidului, să-i ajute s-o transpună în viaţă, ci — cu ajutorul activ al constructorilor socialismului — să sesizeze acele noi probleme economice, organizatorice, culturale de care depinde mersul înainte şi ale căror condiţii de rezolvare s-au copt, să le aducă în faţa organelor şi organizaţiilor de partid şi de stat, să contribuie la soluţionarea lor. „Ziarul — spune Lenin — trebuie să păşească înaintea tuturor".

Sporirea eficacităţii presei cere totodată ridicarea nivelului culturii gazetăreşti, o mai mare exigenţă şi în domeniul formei publicistice.

Avem toate condiţiile — a spus în încheiere vorbitorul — ca presa noastră să se ridice pe o treaptă şi mai înaltă, să răspundă deplin marilor cerinţe ale partidului şi poporului.

Ziariştii din ţara noastră sărbătoresc Ziua Presei cu hotărîrea fermă de a face tot ce le stă în puteri pentru ca presa să devină zi de zi mai combativă, mai interesantă, mai eficace, fiecare rînd să ducă în masă ideile partidului, linia sa politică, să înflăcăreze inimile constructorilor socialismului.

Cuvintele de salut pe care vorbitorul le-a adresat în numele ziariştilor din R.P.R., presei sovietice în frunte cu gloriosa „Pravda", presei frăţeşti din ţările de democraţie populară, presei comuniste şi progresiste din ţările capitaliste, au fost puternic aplaudate de cei prezenţi.

In încheierea festivităţii a rulat filmul sovietic „Mama".

★

Adunări festive şi consfătuiri cu corespondenţii de presă consacrate Zilei presei comuniste au avut loc şi în principalele oraşe din ţară.

Intărirea legăturilor prieteneşti între tineretul sovietic şi iugoslav

MOSCOVA 4 (Agerpres). — TASS transmite: La 3 mai a avut loc într-unul din cluburile din Moscova o întîlnire a tineretului din capitala sovietică cu membrii delegaţiei tineretului din R.P.F. Iugoslavia, care se află în U.R.S.S. la invitaţia C.C. al U.T.C.L. din U.R.S.S.

Mihail Davîdov, secretar al Comitetului orăşenesc Moscova al U.T.C.L., luînd cuvîntul, a declarat următoarele:

Delegaţia dvs. este prima delegaţie a tineretului iugoslav care ne vizitează ţara în ultimii ani. Acum nu există nici o cauză care ar putea împiedica tineretul din ţările noastre frăţeşti să stabilească cele mai strînse şi prieteneşti legături. Sosirea delegaţiei iugoslave în Uniunea Sovietică este un bun început pentru stabilirea unui contact direct între tineretul din Iugoslavia şi Uniunea Sovietică. In aplauzele asistenţei M. Davîdov a invitat tineretul iugoslav să participe la cel de al VI-lea Festival Mondial al tineretului şi Studenţilor „Pentru pace şi prietenie" care va avea loc la Moscova.

Intîmpinat cu căldură de asistenţă a luat cuvîntul Miko Tripalo, şeful delegaţiei, secretar al C.C. al Tineretului Popular al R.P.F. Iugoslavia care a exprimat mulţumiri pentru primirea cordială făcută delegaţiei. El a arătat că vizita în Uniunea Sovietică este un pas bun pe calea stabilirii prieteniei şi colaborării între organizaţiile de tineret din Uniunea Sovietică şi Iugoslavia. El şi-a exprimat convingerea că o vizită de răspuns a unei delegaţii a tineretului sovietic în ţara sa va fi un pas nou spre întărirea continuă a relaţiilor dintre tineretul celor două ţări.

Tineretul din capitala sovietică a oferit oaspeţilor flori şi diferite daruri. In încheierea reuniunii a avut loc un spectacol.

In ziua de 4 mai delegaţia tineretului iugoslav a plecat spre patrie.

În 24 de ore

NEW YORK. — In şedinţa Consiliului Economic şi Social al O.N.U. din 3 mai a.c. Republica Populară Romînă a fost aleasă în Comisia de Statistică. Voturile întrunite de ţările candidate sînt: Cuba 18; Anglia 18; Franţa 17; Danemarca 13; Republica Populară Romînă 13; Italia 8; Austria 3. Primele cinci au fost alese.

COPENHAGA. — Referindu-se la datele publicate de Departamentul de Stat pentru statistică, ziarele anunţă că la sfîrşitul lunii martie a.c. în Danemarca numărul şomerilor se ridică la 135.471, adică cu 3% mai mulţi decît la aceeaşi dată din anul trecut.

NEW YORK. — După cum relatează ziarul „Daily Worker" recent a avut loc plenara lărgită a Comitetului Naţional al Partidului Comunist din Statele Unite. Delegaţii la plenară au aprobat raportul secretarului general al partidului, Eugen Dennis. Plenara a hotărît convocarea în luna decembrie a celui de-al XVI-lea Congres al Partidului Comunist din S.U.A.

LA PAZ. Federaţia operatorilor de la serviciile radio-telegrafice din Bolivia a declarat o grevă de 24 de ore în semn de protest împotriva faptului că unul din conducătorii Federaţiei a fost bătut de agenţi ai poliţiei.

KABUL. Agenţia Reuter anunţă că la 3 mai Partidul Comunist din Sudan a organizat primul său miting, din 1947, cînd partidul a fost declarat ilegal. In cadrul mitingului, care a avut loc la Atbara, lîngă Khartum, a luat cuvîntul Andel Kalek Mahgoan, conducător al Partidului Comunist din Sudan, care a chemat partidele politice sudaneze să constituie un front popular „al partidelor patriotice".

Mihail Sadoveanu a vizitat pe Mosha Pjade

BELGRAD 4 (Agerpres). — Corespondenţă specială: Inainte de a părăsi Belgradul, Mihail Sadoveanu a făcut vineri dimineaţa o vizită preşedintelui Scupşcinei populare a R.P.F. Iugoslavia, Mosha Pjade.

Intrevederea s-a desfăşurat într-o atmosferă prietenească.

La 4 mai, Mosha Pjade a oferit la locuinţa sa din Belgrad, un dineu în cinstea lui Mihail Sadoveanu. La dineu a luat parte şi ambasadorul R.P.R. la Belgrad, tov. N. Guină.

Preşedintele Tito va face o vizită oficială în Franţa

BELGRAD 4 (Agerpres). — Agenţia Taniug anunţă că la invitaţia preşedintelui Republicii Franceze, René Coty, preşedintele R.P.F. Iugoslavia, Iosip Broz Tito, va sosi la 7 mai în Franţa într-o vizită oficială.

VIATA GREA A TINERETULUI DIN IRAN

Iranul este o ţară bine cunoscută în întreaga lume. Pe toate pieţele străine covoarele iraniene sînt mult căutate, iar petrolul din Iran se scurge din abundenţă spre numeroase ţări ale lumii. Multe alte avuţii ale subsolului şi solului fac din Iran o ţară bogată.

In spatele unor bogăţii care aduc faima Iranului se ascunde însă viaţa grea şi plină de mizerie pe care o cunoaşte din plin poporul şi tineretul din această ţară. Alături de poveştile cu împăraţi bogaţi se împleteşte o altă poveste — cu copii ce muncesc din greu încă din fragedă vîrstă pentru a nu muri de foame, cu analfabetism şi sărăcie şi cu un popor lipsit de dreptul de a trăi o viaţă liberă, dar care luptă cu dîrzenie împotriva dominaţiei monopoliştilor americani şi englezi, a asupritorilor autohtoni pentru a cuceri acest drept.

In această ţară bogată în păduri, cu munţi semeţi şi întinderi mari de pămînt arabil, 60 la sută din ţărani nu au nici un petec de pămînt, în timp ce unii moşieri posedă moşii cu multe mii de hectare, unele mai mari decît Elveţia.

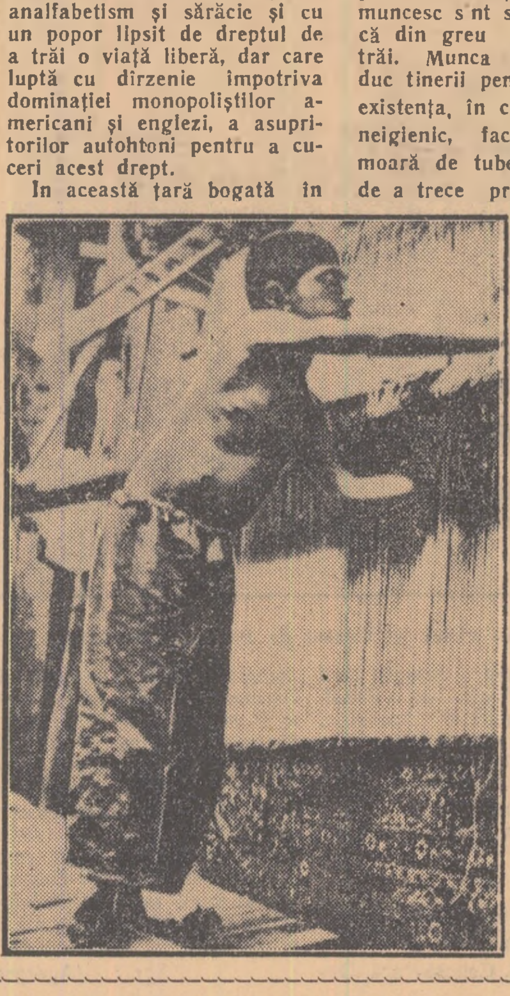
O povară în plus pentru poporul exploatat a fost aderarea guvernului iranian la pactul militar de la Bagdad, care aduce multe alte greutăţi pe umerii poporului.

80 la sută din populaţia Iranului e analfabetă. Tineretul dornic de ştiinţă şi cultură nu poate urma cursurile şcolilor. Lipsiţi de cele mai elementare mijloace materiale pentru a învăţa, fiii celor ce muncesc sînt siliţi să trudească din greu pentru a putea trăi. Munca grea pe care o duc tinerii pentru a-şi cîştiga existenţa, în condiţii de trai neigienic, face ca mulţi să moară de tuberculoză înainte de a trece prin anii atît de frumoşi pe care noi îi numim anii tinereţii.

Cît renume aduc Iranului faimoasele sale covoare! Dar cîţi ştiu că de cele mai multe ori, ele sînt ţesute de copii în vîrstă de 6-14 ani? Tînărul pe care îl vedeţi în fotografia din stînga lucrează în condiţii inumane, numai pentru a-şi putea aduna banii necesari continuării cursurilor şcolare. Nici tineretul agricol nu o duce mai bine. Fotografia din dreapta înfăţişează un tablou caracteristic pentru majoritatea tinerilor agricultori iranieni — trudă grea, cu mijloace rudimentare de muncă, sub arşiţa dogorîtoare a soarelui.

Dar tineretul iranian ştie şi să lupte. El ia parte activă la mişcarea populară pentru pace şi independenţă naţională fiindcă ştie că va veni şi ziua cînd se va bucura de o viaţă mai bună.

C. M.

Recepţia oferită de ambasadorul R. P. F. Iugoslavia la Bucureşti

Vineri seara N Vujanovici, ambasadorul extraordinar şi plenipotenţiar al R.P.F. Iugoslavia la Bucureşti a oferit o recepţie la sediul Ambasadei în cinstea delegaţiei Federaţiei muncitorilor din metalurgie din R.P.F. Iugoslavia, care ne vizitează ţara.

La recepţie au luat parte membrii delegaţiei Federaţiei muncitorilor din metalurgie din R.P.F. Iugoslavia în frunte cu Janko Rudolf, membru în biroul Consiliului Central al Confederaţiei Sindicatelor din R.P.F. Iugoslavia, preşedintele Consiliului republican al sindicatelor din Slovenia, membru în biroul C.C. al Federaţiei muncitorilor din metalurgie din R.P.F. Iugoslavia.

Au luat parte tovarăşii Gh. Apostol, preşedintele Consiliului Central al Sindicatelor din R.P.R., Stelian Moraru, vicepreşedinte al C.C.S., M. Mujic, secretar al C.C.S., A. Mălnăşan, locţiitor al ministrului Afacerilor Externe, membri ai prezidiului C.C.S., funcţionari superiori din Ministerul Afacerilor Externe, activişti sindicali, reprezentanţi ai presei.

Reuniunea s-a desfăşurat într-o atmosferă de caldă prietenie.

(Agerpres)

COMEMORAREA LUI W. SHAKESPEARE

Cu prilejul împlinirii a 340 de ani de la moartea marelui scriitor englez William Shakespeare, vineri după amiază a avut loc în Sala Academiei R.P.R. o şedinţă comemorativă organizată de Academia R.P.R., Ministerul Culturii şi Institutul Romîn pentru Relaţiile Culturale cu Străinătatea.

La masa prezidiului au luat loc: M. Roşianu, preşedintele Institutului Romîn pentru Relaţiile Culturale cu Străinătatea, C. Prisnea prim locţiitor al ministrului Culturii, acad. D. Panaitescu-Perpessicius, acad. Victor Eftimiu.

La masa prezidiului a luat loc de asemenea E. G. William, însărcinatul cu afaceri ad-interim al Marii Britanii la Bucureşti.

Au participat acad. prof. Traian Săvulescu, preşedintele Academiei R.P.R., acad. prof. dr. Şt. Milcu, secretar prim al Academiei R.P.R., acad. prof. Em. Petrovici, preşedintele Filialei Cluj a Academiei R.P.R., acad. S. Stoilov, acad. G. Ionescu-Siseşti, acad. Iorgu Iordan, membri în Prezidiul Academiei R.P.R., academicieni, membri corespondenţi, colaboratori ştiinţifici, scriitori, studenţi etc.

Cuvîntul introductiv a fost rostit de acad. D. Panaitescu-Perpessicius, care a subliniat înalta preţuire de care se bucură în ţara noastră opera lui William Shakespeare.

Despre viaţa şi opera marelui dramaturg englez a conferenţiat poetul Al. Philippide, membru corespondent al Academiei R.P.R.

Sosirea la Bucureşti a trimisului extraordinar şi ministru plenipotenţiar al Egiptului

La 4 mai a sosit la Bucureşti trimisul extraordinar şi ministru plenipotenţiar al Egiptului în Republica Populară Romînă, Hussein Chawki.

(Agerpres)

Rezultatul tragerii „Loto-Central"

La tragerea „Loto-Central" din seara zilei de 4 mai 1956, au fost extrase din urnă următoarele nouă numere:

73 81 71 51 50 52 39 45 74

Fondul general de premii pe ţară este de 1.854.329 lei

Spectacolele de azi

CINEMATOGRAFE: **Patria, I. C. Frimu, Al. Sahia, 1 Mai**: A 12-a noapte; **Magheru, Lumina, Moşilor**: Saltanat; **Republica, Infrăţirea între popoare, Central**: Drum însîngerat; **Filimon Sîrbu, Elena Pavel, Al. Popov, Volga**: Sarea pămîntului; **V. Alecsandri, Bucureşti, Grădina Progresul, 8 Martie**: Cercul diabolic; **Maxim Gorki**: Recunoaştere pe fluviul Ian-Tzî; **Timpuri Noi**: Expoziţia unională de artă plastică; Pe malurile lacului Jssîk-Kul; Circul; Impăratul maimuţelor; **Victoria**: Ciocîrlia şi Ilie în luna de miere; **Tineretului**: Submarinul 323; **Griviţa**: Ali Baba şi cei 40 de hoţi; **Vasile Roaită, Libertăţii, N. Bălcescu, Mioriţa**: Cavalerul fără lege; **Cultural, 23 August**: Carola Lamberti; **Unirea**: Tăunul; **C. David**: Tinereţe zbuciumată; **Flacăra**: Cei doi; **T. Vladimirescu**: Serenada străzii; **Arta**: Prietenia marilor popoare; **Carpaţi, G. Coşbuc**: Drum periculos.

Adevărata faţă a presei capitaliste

Acum cîteva săptămîni un ziar german dădea publicităţii o ştire care a uimit pe alsacieni: Paul Schall, unul din cei mai notorii hitlerişti, organizatorul propagandei naziste în Alsacia, a reapărut ca redactor şef al săptămînalului „National Rundschau". Nu e greu să vă daţi seama de orientarea politică a acestei gazete, căci aşchia nu sare departe de trunchi...

Cum se poate ca în 1956, unul din acoliţii lui Hitler să editeze un ziar? Răspunsul nu-i greu de găsit. El trebuie căutat acolo de unde izvorăsc interesele celor care alimentează şi sprijină neonazismul în Germania occidentală.

Ziarul întotdeauna şi peste tot oglindeşte interesele cuiva La noi — ziarele aparţin poporului, oglindesc interesele sale. In ţările capitaliste, presa burgheză aparţine capitaliştilor — ea reflectă, mai mult sau mai puţin deschis, interesele acestora. „Gazeta — scria „Wall-Street Journal" — este o întreprindere particulară care nu are nici un fel de obligaţii faţă de public... De aceea interesele obşteşti nu au nici o importanţă pentru ziar. Ea este proprietatea stăpînului, care-şi vinde marfa pe cont propriu." Cuvintele acestea schiţează cum nu se poate mai bine adevărata faţă a presei capitaliste.

Cine sînt stăpînii ei?

In Anglia, de pildă, una din cele mai mari gazete, „Daily Mail", este proprietatea cunoscutului om de afaceri lordul Nortkleff. Alt lord, Beverbrook, are în posesia sa una din cele mai influente gazete britanice „Daily Express" (cu un tiraj de 2.543.000 exemplare), gazeta „Evening standard" şi alte cîteva publicaţii. Marile ziare britanice „Times" şi „Observer" aparţin colonelului Astor.

Un tablou asemănător îl prezintă şi presa americană. Că editarea ziarelor e un bun business se vede din faptul că în industria americană presa ocupă al cincilea loc în ceea ce priveşte investiţiile de capital. Iată cîţiva capitalişti care, pe lîngă alte business-uri, mai scot dolari şi din tipărirea ziarelor. Printre regii neîncoronaţi ai presei americane un loc de seamă îl ocupă vestitul Hearst. Despre bătrînul Hearst, decedat cu cîţiva ani în urmă, se spunea că nu era în stare să redacteze nici un anunţ de cinci rînduri. Asta însă nu l-a împiedicat să devină — în decursul carierei sale — proprietarul a 50 de ziare. Actualmente, trustului Hearst îi aparţin două gazete duminicale, 6 ziare de dimineaţă şi 10 ziare de seară, agenţia de presă „International News Service", cîteva posturi de radio şi studiouri cinematografice.

Printre marii proprietari de ziare americane se mai numără trustul Scripps-Howard — cu 18 publicaţii provinciale şi care editează gazetele „Daily News", „Chicago Tribune", „Times Herald" — Sulzberger căruia îi aparţine cel mai mare ziar din S.U.A. „New York Times", miliardarul Bekker — stăpînul lui „New York Post", bancherul M. Read — proprietarul lui „New York Herald Tribune", şi alţii. In mîinile acestor regi ai presei se concentrează din ce în ce mai multe ziare şi posturi de radio: în 1939 erau legate între ele 364 de gazete şi 226 de studiouri radiofonice. Astăzi, numărul lor a crescut — respectiv — la 386 şi 652.

Dar stăpînii presei capitaliste nu sînt numai proprietarii ei direcţi. Ziarul burghez depinde în cea mai mare măsură de băncile şi trusturile care acţionează în alte domenii. Şi iată cum: un ziar american are în medie 60—70—80 de pagini zilnic. Este limpede că cei cîţiva cenţi cît costă un exemplar nu acoperă nici pe departe cheltuielile legate de redactarea ziarului. Nici măcar preţul hîrtiei nu e răscumpărat. Atunci cum de aduce ziarul astfel de profituri? Prin reclame. In afară de 4—6 pagini, tot ziarul e plin de reclame. Pentru publicarea unei reclame de o pagină de ziar se plăteşte 2—3 mii dolari. Cine dă reclame? Patronii trusturilor care în felul acesta influenţează şi paginile destinate ştirilor interne sau externe. „Ar fi o mare prostie să publici ştirea despre o catastrofă automobilistică, alături de reclama unei firme de automobile". scria gazeta engleză „Daily Mail". Dar lucrurile nu se reduc la fapte ca accidentele cotidiene. Ziariştii americani ştiu prea bine că n-ar putea publica un articol îndreptat — de pildă — împotriva propagandei războinice, alături de reclama oferită de Rockefeller sau Morgan, ale căror trusturi sînt interesate în aţîţarea isteriei războinice şi a cursei înarmărilor. Iată unde-şi au rădăcinile ştirile calomnioase şi dezinformarea cotidiană profesate de ziarele burgheze.

„Mie mi se plăteşte ca să nu expun în ziar în mod cinstit ceea ce gîndesc, — spunea George Swynton, redactor la „New York Times". Noi sîntem uneltele şi vasalii celor bogaţi care activeaeă de după culise. Noi sîntem marionete; ei trag de sfoară şi noi dansăm. Talentele noastre, capacităţile şi viaţa noastră — toate aparţin altor oameni. Sîntem prostituate intelectuale..."

Da, în paginile presei occidentale publică numeroşi ziarişti talentaţi, publicişti de mare valoare. Pana lor însă este aservită unor interese în care adesea nu cred. O fac însă pentru că altfel s-ar trezi aruncaţi în stradă. „Eu — scria E. Scripps — cer de la salariaţii mei, autorii articolelor, să exprime părerile mele, care adesea contravin părerilor lor". Unii publicişti ca Georges Seldes, Georges Marian, Albert Kahn, au găsit în ei forţa necesară să se rupă de redacţiile unde erau bine plătiţi şi să înfrunte mizeria ca să slujească adevărului. Alţii cum sînt Dorothy Thompson, W. Lippman, fraţii Alsop continuă să servească interesele bussines-manilor.

...Ne întrebam la începutul acestor rînduri cum de se poate ca astăzi să apară un ziar editat de un hitlerist cunoscut. La această întrebare unii ideologi ai capitalismului ar răspunde referindu-se la... „libertatea presei". Despre trunchiata democraţie burgheză, despre „libertatea" pe care o oferă ea presei s-a scris nu odată. Faptele vorbesc de la sine. Amintiţi-vă cele întîmplate acum cîteva săptămîni cu organul Partidului Comunist din S.U.A. „Daily Worker", cum au încercat autorităţile să-l suspende invocînd motive cu totul arbitrare. Sau întîmplarea ziaristului progresist Victor Riesel care a fost orbit cu vitriol pe străzile New Yorkului, deoarece adusese la cunoştinţa opiniei publice uneltirile şantajiste ale conducerii sindicatului mecanicilor. In America Latină a fost răpit publicistul Jesus de Galindez pentru că se ridicase împotriva guvernului Republicii Dominicane. Ziarele columbiene „El Tiempo", „El Espectator", „Diario Grafico" şi altele au fost suspendate pentru că au publicat articole ce nu conveneau guvernului din Columbia. Şi am mai putea continua cu exemple la fel de grăitoare şi din alte ţări. Dacă toate aceste ziare ar fi exprimat ceea ce exprimă ziarul lui Paul Schall, ele n-ar fi fost persecutate, ba dimpotrivă ar fi primit subvenţii substanţiale. Căci e ştiut: în lumea capitalistă există libertatea de a publica numai ceea ce convine stăpînilor, ceea ce este conform intereselor lor meschine. In schimb glasul poporului, glasul presei progresiste este astupat de căluşul poliţiei şi al persecuţiilor de tot felul.

DAN LAZĂRESCU

C. Dumitrescu: tricoul galben în „Cursa Păcii"

STALINOGROD 4 (Agerpres). — Prin telefon: Cea de a treia etapă a competiţiei cicliste „Cursa păcii", desfăşurată vineri între oraşele Lodz şi Stalinogrod (215 km) s-a încheiat cu un succes strălucit al reprezentantului nostru, Constantin Dumitrescu, care a sosit al cincilea, trecînd în acelaşi timp pe primul loc în clasamentul general individual. Dumitrescu este primul ciclist romîn care îmbracă tricoul galben în „Cursa păcii"; o performanţă excepţională dacă ţinem seama că pentru acest trofeu luptă cei mai buni ciclişti amatori din lume.

Deşi foarte lungă şi cu multe urcuşuri, etapa Lodz-Stalinogrod a fost cea mai disputată de pînă acum, realizîndu-se o medie orară de 42 km, rar întîlnită chiar şi în marile curse profesioniste.

La km. 95, plutonul din faţă este ajuns de un mic grup condus de polonezul Krolak, care va cîştiga şi sprintul de la km. 115 Avansul celor din faţă este de aproape 3 minute. Plutonul următor în care Dumitrescu este un animator de frunte reuşeşte totuşi să-i ajungă la km. 171. Cursa continuă în acelaşi tempo rapid. Plutonul se resfiră pe o distanţă de 5—6 km. Italianul Bruni, polonezul Krolak şi danezul Ostergaar, lansează atacuri după atacuri. Mai mulţi ciclişti printre care Zanoni şi Dumitrescu se pierd din plutonul fruntaş. Intre timp Gustav Schur revine puternic şi îi ajunge pe fruntaşii cursei. Cu 15 km. înainte de sosire Constantin Dumitrescu se afla la 2 minute în urma primului pluton care intrase în periferiile oraşului Stalinogrod. El nu se dă totuşi bătut şi de unul singur cu un efort extraordinar depăşeşte mulţi alergători, ajunge în faţă cînd mai erau 2 km. pînă la sosire. Pe străzile oraşului cursa continuă într-un iureş nemaivăzut, pedalîndu-se cu peste 50 km. pe oră. Schur nu poate să reziste şi rămîne în urmă la fel ca şi italianul Cestari, purtătorul tricoului galben. Pe stadionul Unia în faţa a peste 50.000 de spectatori intră un grup de 6 ciclişti. Italianul Bruni trece primul linia de sosire, iar Dumitrescu se clasează al cincilea.

Clasamentul etapei: 1. Bruni (Italia) a parcurs 215 km. în 5h 05'21"; 2. Chwiendacz (R.P.P.) acelaşi timp; 3. Krolak (R.P.P.) acelaşi timp; 4. Le Menn (Franţa) acelaşi timp; 5. Dumitrescu (R.P.R.) acelaşi timp; 6. Hristov (R. P. Bulgaria); acelaşi timp; 7. Wisniewski (R.P.P.) 5h 06'47". C. Şandru a sosit la trei minute, Zanoni după patru minute, Poreceanu, Moiceanu şi I. Vasile la aproximativ 6 minute.

Clasamentul general individual: 1. Dumitrescu (R.P.R.) 11h 19'14"; 2. Cestari (Italia) 11h 19'23"; 3. Bruni (Italia) 11h 20'32"; 4. Schur (R.D.G.) 11h 20'53".

Pe echipe conduce R. P. Polonă, urmată de U.R.S.S. şi Italia.

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: Bucureşti, Piaţa „Scînteii". Tel. 7.60.10. Secţia scrisori, Tel. 7.66.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin". STAS — 3452 — 52